EIROPAS
KOMISIJA

Briselē, 18.1.2021.
COM(2021) 25 final

2021/0012 (COD)

Priekšlikums

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA,

ar ko nosaka īpašus un pagaidu pasākumus saistībā ar Covid-19 uzliesmojumu attiecībā uz dažu sertifikātu, apliecību, licenču un atļauju atjaunošanu vai pagarināšanu un dažu periodisku pārbaužu un periodisku mācību atlikšanu dažās transporta tiesību aktu jomās uz atsauces periodiem, kas seko Regulā (ES) 2020/698 minētajiem periodiem

(Dokuments attiecas uz EEZ)

PASKAIDROJUMA RAKSTS

1. PRIEKŠLIKUMA KONTEKSTS

• Priekšlikuma pamatojums un mērķi

Šā regulas priekšlikuma mērķis ir noteikt īpašus un pagaidu pasākumus autotransporta, dzelzceļa transporta un iekšzemes ūdensceļu transporta un jūras satiksmes drošības jomā papildus tiem, kas noteikti ar Regulu (ES) 2020/698[1], kas piemērojami dažu sertifikātu, apliecību, licenču un atļauju derīguma termiņa atjaunošanai un pagarināšanai, kā arī dažu periodisku pārbaužu un mācību atlikšanai, reaģējot uz ārkārtējiem apstākļiem, ko izraisījusi pašreizējā Covid-19 pandēmija.

Covid-19 uzliesmojums un ar to saistītā sabiedrības veselības krīze dalībvalstīm rada vēl nebijušu problēmu un lielu slogu valstu iestādēm, ES iedzīvotājiem un uzņēmējiem, jo sevišķi transporta nozarē. Covid-19 krīze ir radījusi ārkārtējus apstākļus, kuri ietekmē dalībvalstu kompetento iestāžu parasto darbību un transporta uzņēmumu darbu saistībā ar administratīvajām formalitātēm, kas jāveic dažādos transporta nozares sektoros. Šos apstākļus nevarēja pamatoti paredzēt, kad tika pieņemti attiecīgie Savienības tiesību akti.

Ņemot vērā publiskos pasākumus, kas kļuvuši nepieciešami saistībā ar Covid-19 uzliesmojumu, pārvadātāji un citas iesaistītās personas daudzos gadījumos var nespēt nokārtot formalitātes vai procedūras, kas vajadzīgas, lai nodrošinātu atbilstību tādiem Savienības tiesību aktu noteikumiem, kuri saistīti ar sertifikātu, apliecību, licenču vai atļauju atjaunošanu, pagarināšanu vai derīguma uzturēšanu. Turklāt un to pašu iemeslu dēļ dalībvalstu kompetentajām iestādēm var nebūt iespējams izpildīt Savienības tiesību aktos noteiktos pienākumus un nodrošināt, ka attiecīgie pārvadātāju iesniegtie pieprasījumi tiek izskatīti pirms piemērojamo termiņu beigām.

Šā iemesla dēļ ar Regulas (ES) 2020/698 noteikumiem dažu sertifikātu, apliecību, licenču un atļauju derīguma termiņš tika pagarināts un tika atliktas noteiktas periodiskas pārbaudes un periodiskas mācības, kam saskaņā ar attiecīgajiem Savienības tiesību aktiem būtu bijis jānotiek laikposmā no 2020. gada 1. marta (vai dažos gadījumos no 2020. gada 1. februāra) līdz 2020. gada 31. augustam uz sešu mēnešu laikposmu (vai dažos gadījumos – uz septiņiem mēnešiem).

Turklāt dažas dalībvalstis uzskatīja, ka dažu sertifikātu, apliecību, licenču un atļauju atjaunošana un dažu periodisku mācību vai periodisku pārbaužu pabeigšana pēc 2020. gada 31. augusta, visticamāk, joprojām nebūs praktiski iespējama to pasākumu dēļ, ko tās bija veikušas, lai novērstu vai ierobežotu Covid-19 izplatīšanos. Tāpēc saskaņā ar Regulas (ES) 2020/698 noteikumiem tās iesniedza Komisijai pamatotus pieprasījumus, lai saņemtu atļauju piemērot turpmākus individuālus jebkura minētā laikposma vai abu pagarinājumus. Komisija pieņēma sešus lēmumus, ar kuriem atļāva šādus pagarinājumus[2].

---

[1] Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2020/698 (2020. gada 25. maijs), ar ko nosaka īpašus un pagaidu pasākumus saistībā ar Covid-19 uzliesmojumu attiecībā uz dažu sertifikātu, apliecību, licenču un atļauju atjaunošanu vai pagarināšanu un dažu periodisku pārbaužu un periodisku mācību atlikšanu dažās transporta tiesību aktu jomās (OV L 165, 27.5.2020., 10. lpp.).

[2] Komisijas Lēmums (ES) 2020/1236 (2020. gada 25. augusts), ar ko Nīderlandei atļauj piemērot dažu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2020/698 2. un 3. pantā norādīto laikposmu pagarinājumu (OV L 282, 31.8.2020., 19. lpp.), Komisijas Lēmums (ES) 2020/1235 (2020. gada

Covid-19 uzliesmojums skāra visu Savienību, bet tā ietekme nav bijusi vienmērīga. Uzliesmojuma smaguma pakāpe un laiks dalībvalstīs ir bijuši atšķirīgi. Ņemot vērā to, ka atkāpes no tiesību aktiem, kas parasti būtu piemērojami, būtu jāattiecina tikai uz to, kas ir nepieciešams, ar Regulu (ES) 2020/698 dalībvalstis tika pilnvarotas turpināt piemērot minētos tiesību aktus, nepiemērojot minētajā regulā paredzētās atkāpes, ja minēto tiesību aktu piemērošana joprojām bija praktiski iespējama (izvēle nepiedalīties). Tādā gadījumā attiecīgās dalībvalstis var nepiemērot atkāpes, kas attiecas uz noteiktiem tiesību aktiem[3], vispirms informējot Komisiju[4].

Savā paziņojumā Zaļās joslas II[5] Komisija uzskatīja , ka visi elastīguma noteikumi, kas iekļauti Regulā (ES) 2020/698, ir izrādījušies nepieciešami un noderīgi. Turklāt Covid-19 pandēmijai no jauna pieņemoties spēkā, Komisija paziņoja, ka tā atbalsta režīma atjaunināšanu tā, lai visas dalībvalstis, tostarp tās, kuras ir izmantojušas iespējas atteikties no minētās regulas piemērošanas, varētu izmantot visas nepieciešamās atkāpes. Tomēr Komisija uzskatīja, ka jebkuri šāda veida likumdošanas pasākumi ir *ad hoc* pasākumi, t. i., tie jāizstrādā uz noteiktu laiku ar ierobežotu ietekmi.

Neraugoties uz dažiem situācijas uzlabojumiem, ko 2020. gada vasarā izraisīja Covid-19 uzliesmojums, Covid-19 seku noturība un dažos gadījumos pastiprināšanās 2020. gada rudenī lika dalībvalstīm saglabāt un dažos gadījumos pastiprināt pasākumus, kas veikti, lai novērstu pandēmijas izplatīšanos.

Minēto pasākumu dēļ pārvadātājiem un citām iesaistītajām personām joprojām ir grūti nokārtot nepieciešamās formalitātes vai procedūras vai citus pasākumus, kas saskaņā ar Savienības tiesību aktiem vajadzīgi sertifikātu, apliecību, licenču vai atļauju atjaunošanai vai pagarināšanai vai periodisku pārbaužu vai periodiskas apmācības pabeigšanai, lai saglabātu to derīgumu.

To pašu iemeslu dēļ dalībvalstu kompetentajām iestādēm joprojām var nebūt iespējams izpildīt Savienības tiesību aktos noteiktos pienākumus un nodrošināt, ka attiecīgie pārvadātāju iesniegtie pieprasījumi tiek izskatīti pirms piemērojamo termiņu beigām.

---

26. augusts), ar ko Itālijai atļauj piemērot dažu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2020/698 4. pantā minēto laikposmu pagarinājumu (OV L 282, 31.8.2020., 17. lpp.), Komisijas Lēmums (ES) 2020/1219 (2020. gada 20. augusts), ar ko Itālijai atļauj piemērot dažu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2020/698 2. pantā minēto laikposmu pagarinājumu (OV L 277, 26.8.2020., 16. lpp.), Komisijas Lēmums (ES) 2020/1240 (2020. gada 21. augusts), ar ko Bulgārijai atļauj piemērot Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2020/698 3. pantā minētā laikposma pagarinājumu (OV L 284, 1.9.2020., 7. lpp.), Komisijas Lēmums (ES) 2020/1282 (2020. gada 31. augusts), ar ko Francijai atļauj piemērot pagarinājumu dažiem Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2020/698 11., 16. un 17. pantā norādītajiem laikposmiem (OV L 301, 15.9.2020., 9. lpp.), Komisijas Lēmums (ES) 2020/1237 (2020. gada 25. augusts), ar ko Apvienotajai Karalistei atļauj piemērot dažu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2020/698 3. un 11. pantā noteikto laikposmu pagarinājumu (OV L 282, 31.8.2020., 22. lpp.).

[3] Direktīva 2006/126/EK, Regula (ES) Nr. 165/2014, Direktīva 2014/45/ES, Regula (EK) Nr. 1072/2009, Regula (EK) Nr. 1073/2009 un Direktīva 2007/59/EK.

[4] Attiecīgie paziņojumi tika publicēti OV C 182I, 2.6.2020., OV C 183I, 3.6.2020., OV C 189, 5.6.2020., OV C 190I, 8.6.2020., OV C 193I, 9.6.2020., un OV C 200I, 15.6.2020.

[5] Komisijas paziņojums Eiropas Parlamentam un Padomei par transporta zaļo joslu modernizēšanu ar mērķi saglabāt ekonomiku, Covid-19 pandēmijai no jauna pieņemoties spēkā, dokuments COM(2020) 685, 28.10.2020.

Lai nodrošinātu netraucētu iekšējā tirgus darbību, augstu transporta drošības līmeni, juridisko noteiktību un izvairītos no iespējamiem tirgus traucējumiem, kā arī nodrošinātu tiesiskā režīma nepārtrauktību, tagad ir jāparedz pagaidu noteikumi, ar kuriem pagarina to sertifikātu, apliecību, licenču vai atļauju derīguma termiņu, kuru derīguma termiņš citādi būtu beidzies vai citādi beigtos laikā starp 2020. gada 1. septembri un 2021. gada 30. aprīli (turpmāk "atsauces periods"). Minētajiem dokumentiem būtu jāpaliek derīgiem saprātīgā laikposmā Covid-19 uzliesmojuma laikā un pēc tā (turpmāk "pagarinājuma periods").

Tāpat arī būtu jāpagarina attiecīgo formalitāšu kārtošanas termiņi un attiecīgi jāsaglabā apliecību, licenču, sertifikātu un tamlīdzīgu dokumentu derīgums. Attiecīgos gadījumos būtu jāatļauj un jānosaka par obligātiem alternatīvi līdzekļi, kas paredzēti, lai nodrošinātu pienācīgu kontroli. Tas attiecas, piemēram, uz tahogrāfu jomu, ja vadītāja karšu derīguma termiņš beidzas un jaunu karšu izdošana nav iespējama.

Turklāt Regulas (ES) 2020/698 kontekstā ir iespējams, ka sakarā ar attiecīgās dalībvalsts veiktajiem pasākumiem, kas paredzēti, lai novērstu vai ierobežotu Covid-19 izplatīšanos, sertifikātu, apliecību, licenču vai atļauju atjaunošana joprojām ir neiespējama pēc termiņa, kas minēts kādā no ierosinātās regulas attiecīgajiem noteikumiem. Ja pēc šādā gadījumā līdz 2021. gada 1. aprīlim saņemta attiecīgās dalībvalsts pieprasījuma Komisija konstatē, ka apstākļi to attaisno, tai būtu jāvar atļaut attiecīgajai dalībvalstij konkrēto laikposmu vai laikposmus pagarināt. Šādu pagarinājumu būtu jāierobežo, lai atspoguļotu laikposmu, kurā formalitātes, procedūras, pārbaudes un apmācības joprojām varētu nebūt praktiski iespējamas, un pagarinājumam jebkurā gadījumā nebūtu jāpārsniedz sešus mēnešus.

Kā norādīts paziņojumā Zaļās joslas II, aktā, ar ko nosaka atkāpes uz papildu laikposmu pēc atsauces perioda, uz kuru attiecas Regula (ES) 2020/698, būtu jāparedz arī iespēja dalībvalstīm nepiemērot minētajā aktā noteiktās atkāpes, ja to noteikumu piemērošana, kas piemērojami ārpus minētajām atkāpēm, joprojām bija praktiski iespējama.

Tāpēc, līdzīgi kā Regulā (ES) 2020/698, ar šo ierosināto regulu ir paredzēta arī iespēja nepiedalīties gadījumos, kad dalībvalstis Covid-19 uzliesmojuma izraisīto ārkārtas apstākļu dēļ nav saskārušās un, visticamāk, nesaskarsies ar grūtībām, kuru dēļ apliecību, licenču, sertifikātu un atļauju atjaunošana vai periodisko pārbaužu un mācību atlikšana atsauces periodā nav praktiski iespējama, vai ja tās ir veikušas atbilstīgus valsts pasākumus, lai mazinātu šādas grūtības. Dalībvalsts, kas ir nolēmusi nepiemērot šādas atkāpes, nekavē neviena tāda ekonomikas dalībnieka vai indivīda pārrobežu aktivitātes, kurš ir izmantojis šādas atkāpes, kas piemērotas citā dalībvalstī. Tiek ierosināts šo iespēju attiecināt arī uz atkāpēm (kas atbilst konkrētiem tiesību aktiem), attiecībā uz kurām Regulā (ES) 2020/698 tā nebija paredzēta. Lai nodrošinātu juridisko noteiktību, dalībvalstīm būtu jāinformē Komisija par saviem lēmumiem nepiemērot šajā regulā paredzētās atkāpes, pirms tās būtiskie noteikumi kļūst piemērojami.

- **Saskanība ar spēkā esošajiem noteikumiem konkrētajā politikas jomā**

Tiesību aktos, uz kuriem attiecas šī regula, nav skaidru noteikumu, kas ļautu pagarināt sertifikātu, atļauju, apliecību vai licenču derīguma termiņu tādās situācijās, kādas radušās Covid-19 krīzes rezultātā. Tādēļ ir jāpieņem attiecīgi noteikumi, lai ņemtu vērā pašreizējās krīzes ietekmi un nodrošinātu juridisko noteiktību privātpersonām un uzņēmējiem, kā arī dalībvalstu iestādēm.

- **Atbilstība pārējiem Savienības politikas virzieniem**

Transporta un saistīto pakalpojumu iekšējā tirgus efektīva darbība ir atkarīga no tā, vai pārvadātāji nepārtraukti nodrošina transporta pakalpojumus. Tā kā uzņēmumiem nav iespējams izpildīt piemērojamās prasības, pašreizējās krīzes negatīvās sekas varētu apdraudēt to darbību īstenošanu. Tas varētu izraisīt arī to, ka šādām darbībām trūkst darbinieku, jo nav vajadzīgo derīgo dokumentu, kas ļautu viņiem likumīgi strādāt savā profesijā. Ierosinātajā regulā ietvertie noteikumi tiecas sasniegt tos pašus mērķus, ko Regula (ES) 2020/698 šīs būtiskās problēmas risināšanai, nodrošinot juridisko noteiktību un ļaujot veikt profesionālo darbību transporta nozarē.

2. JURIDISKAIS PAMATS, SUBSIDIARITĀTE UN PROPORCIONALITĀTE

- **Juridiskais pamats**

Šā priekšlikuma pamatā ir Līguma par Eiropas Savienības darbību 91. pants un 100. panta 2. punkts.

- **Subsidiaritāte (neekskluzīvas kompetences gadījumā)**

Saskaņā ar subsidiaritātes principu Savienības līmeņa rīcību var īstenot tikai tad, ja dalībvalstis vienas pašas nespēj sasniegt paredzētos mērķus. Problēmas, kuru dēļ sagatavots šis priekšlikums, ir saistītas ar Savienības tiesību aktu noteikumiem, un tādēļ tās var atrisināt tikai ar Savienības tiesību aktu noteikumiem, t. i., ar pagaidu atkāpēm.

- **Proporcionalitāte**

Šī Savienības rīcība ir vajadzīga, lai sasniegtu attiecīgajos Savienības tiesību aktos paredzēto mehānismu pareizas darbības mērķi, ņemot vērā pašreizējā Covid-19 uzliesmojuma apmēru un smagumu. Ierosinātā regula ietver mērķtiecīgus pagaidu pasākumus, kuri ir cieši saistīti ar pašreizējo Covid-19 uzliesmojumu un aprobežojas ar to, kas ir nepieciešams, lai nodrošinātu juridisko noteiktību, transporta drošību un iekšējā tirgus netraucētu darbību.

- **Juridiskā instrumenta izvēle**

Šis priekšlikums attiecas uz īpašiem noteikumiem, kas ietekmē vairāku direktīvu un regulu piemērošanu. Ierosinātā tiesību akta noteikumi būtu jāpiemēro nekavējoties, un tiem vajadzētu būt tieši piemērojamiem, lai nekavējoties garantētu juridisko noteiktību pārvadātājiem un citām attiecīgajām personām, kā arī dalībvalstu iestādēm. Tāpēc *ex lege* būtu jāpagarina attiecīgo sertifikātu, atļauju, apliecību un licenču derīgums, kā arī pienākums veikt regulāras pārbaudes, apmācības vai pārbaudījumus, pat ja attiecīgos jautājumus reglamentē direktīva. Tāpat kā Regulai (ES) 2020/698, kurai ir tādi paši mērķi kā šim priekšlikumam, šim tiesību aktam vajadzētu būt regulai, kas ir tieši piemērojama un nav jātransponē valsts tiesību aktos.

3. *EX POST* IZVĒRTĒJUMU, APSPRIEŠANĀS AR IEINTERESĒTAJĀM PERSONĀM UN IETEKMES NOVĒRTĒJUMU REZULTĀTI

- **Apspriešanās ar ieinteresētajām personām**

Ņemot vērā jautājuma steidzamību, apspriešanās ar ieinteresētajām personām nav veikta. Tomēr gan dalībvalstu iestādes, gan ieinteresētās personas ir aicinājušas Komisiju pieņemt priekšlikumu pagarināt atkāpes, kas ietvertas Regulā (ES) 2020/698. Jo īpaši Komisija ir pastāvīgi sazinājusies ar dalībvalstu kompetentajām iestādēm un ir regulāri analizējusi

minētās regulas noteikumu piemērošanu un ir iepazinusies ar to īpašo situāciju un lūgumiem pagarināt atkāpes.

- **Ekspertu atzinumu pieprasīšana un izmantošana**

Kā paskaidrots iepriekš, steidzamības dēļ ekspertu atzinumu pieprasīšana nebija iespējama.

- **Ietekmes novērtējums**

Ņemot vērā jautājuma steidzamību, ietekmes novērtējums nav veikts. Šis priekšlikums nemaina attiecīgo Savienības tiesību aktu principus un mehānismus un neuzliek jaunus pienākumus attiecīgajām pusēm. Tā galvenais mērķis ir ārkārtas iemeslu dēļ saistībā ar pašreizējo Covid-19 pandēmiju īslaicīgi nodrošināt sertifikātu, apliecību, licenču vai atļauju derīguma termiņa pagarināšanu un konkrētus termiņus.

- **Pamattiesības**

Neattiecas.

4. IETEKME UZ BUDŽETU

Neattiecas.

5. CITI ELEMENTI

- **Īstenošanas plāni un uzraudzīšanas, izvērtēšanas un ziņošanas kārtība**

Pasākums neietver nekādu īpašu uzraudzības vai ziņošanas kārtību. Joprojām nav skaidrs, kā attīstīsies Covid-19. Var rasties turpmāki infekciju viļņi, kas var izraisīt jaunus pārvietošanās ierobežojumus. Jāņem vērā arī īpašā situācija dažādās dalībvalstīs. Tāpēc pēc jebkuras dalībvalsts iesniegta pieprasījuma Komisija būtu jāpilnvaro atļaut piemērot papildu laikposmus līdzīgi tam, kas bija paredzēts Regulā (ES) 2020/698.

- **Detalizēts konkrētu priekšlikuma noteikumu skaidrojums**

– Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2003/59/EK (2003. gada 15. jūlijs) par dažu kravu vai pasažieru pārvadāšanai paredzētu autotransporta līdzekļu vadītāju sākotnējās kvalifikācijas iegūšanu un periodisku apmācību, par Padomes Regulas (EEK) Nr. 3820/85 un Padomes Direktīvas 91/439/EEK grozīšanu un Padomes Direktīvas 76/914/EEK atcelšanu[6].

Direktīvā 2003/59/EK ir noteiktas sākotnējās kvalifikācijas un periodiskās apmācības prasības profesionāliem kravas automobiļu un autobusu vadītājiem nolūkā nodrošināt drošību uz Eiropas ceļiem. Direktīvas mērķis ir noteikt saskaņotus minimālos kompetences standartus visā Savienībā. Direktīvā noteikts, ka vadītājiem jāiziet sākotnējā apmācība un pēc tam periodiska apmācība ik pēc pieciem gadiem. Covid-19 uzliesmojuma noturības dēļ vadītāji, uz kuriem attiecas apmācības pienākums, var nespēt to ievērot vai arī viņi var nespēt atjaunot dokumentus, kas pierāda, ka pienākums veikt periodisko apmācību ir izpildīts. Tādēļ ir nepieciešams pagarināt derīguma termiņu arodprasmes apliecībām (APA), un saskaņotā Savienības koda "95" marķējumam, kas izdarīts vadītāja apliecībā vai vadītāja kvalifikācijas kartē, pamatojoties uz šādām APA, vai vadītāja kvalifikācijas kartēm, kuru derīguma termiņš saskaņā ar minētajiem noteikumiem beigtos atsauces periodā starp 2020. gada 1. septembri un

[6] OV L 226, 10.9.2003., 4. lpp.

2021. gada 30. aprīli. Šo dokumentu derīguma termiņš būtu jāuzskata par pagarinātu par septiņiem mēnešiem, un tiem būtu attiecīgi jāpaliek spēkā, lai nodrošinātu autopārvadājumu nepārtrauktību.

– Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2006/126/EK (2006. gada 20. decembris) par vadītāju apliecībām (pārstrādāta redakcija)[7].

Direktīvā 2006/126/EK paredzēta dalībvalstu izdoto vadītāja apliecību savstarpēja atzīšana, pamatojoties uz Savienības parauga vadītāja apliecību. Tajā noteikta virkne šīm vadītāja apliecībām piemērojamu minimālo prasību, lai uzlabotu ceļu satiksmes drošību, atvieglotu pārvietošanās brīvību pilsoņiem, kas pārvietojas Savienībā, un mazinātu krāpšanas iespējamību. Tāpēc ar direktīvu ir ieviesti saskaņoti derīguma termiņi visām vadītāja apliecību kategorijām. Covid-19 uzliesmojuma noturības dēļ vadītāja apliecību turētājiem var nebūt iespēju tās atjaunot vai apmainīt. Tādēļ vadītāju apliecības, kuru derīguma termiņš saskaņā ar minētajiem noteikumiem beigtos atsauces periodā starp 2020. gada 1. septembri un 2021. gada 30. aprīli, būtu jāuzskata par pagarinātām par septiņiem mēnešiem, lai nodrošinātu autosatiksmes nepārtrauktību.

– Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 165/2014 (2014. gada 4. februāris) par tahogrāfiem autotransportā, ar kuru atceļ Padomes Regulu (EEK) Nr. 3821/85 par reģistrācijas kontrolierīcēm, ko izmanto autotransportā, un groza Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 561/2006, ar ko paredz dažu sociālās jomas tiesību aktu saskaņošanu saistībā ar autotransportu[8].

Lai saglabātu ceļu satiksmes drošības un godīgas konkurences principu autopārvadājumu iekšējā tirgū, ir būtiski ievērot noteikumus par transportlīdzekļa vadīšanas laiku, darba laiku un atpūtas laikposmiem. Ar tahogrāfiem un vadītāja kartēm reģistrē informāciju, kas vajadzīga, lai novērtētu, vai šie noteikumi tiek ievēroti. Saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 165/2014 ("Tahogrāfu regula") 23. pantu apstiprinātas darbnīcas reizi divos gados veic tahogrāfu inspekciju, lai novērtētu, vai transportlīdzeklī uzstādītā ierīce darbojas pareizi, tās kalibrējumu un drošības elementus. Vadītāja kartes ir personiskas, un valsts iestādes tās izsniedz uz pieciem gadiem. Kad beidzas vadītāja kartes derīguma termiņš, tā ir jāatjauno ar jaunu karti saskaņā ar Tahogrāfu regulas 28. pantu. Saskaņā ar Tahogrāfu regulas 29. pantu, ja vadītāja karte ir bojāta, nedarbojas pareizi, ir nozaudēta vai nozagta, transportlīdzekļa vadītājs septiņās kalendāra dienās iesniedz pieteikumu par tās aizvietošanu savas parastās dzīvesvietas dalībvalsts kompetentajām iestādēm. Minētās iestādes nomaina karti astoņās darbdienās pēc detalizēta pieprasījuma saņemšanas. Dalībvalstis ir informējušas Komisiju par grūtībām veikt tahogrāfu regulāras inspekcijas un atjaunot vadītāja kartes saskaņā ar Savienības tiesību aktos noteiktajiem termiņiem. Šīs grūtības rada pašreizējie ārkārtas apstākļi, kas saistīti ar Covid-19 uzliesmojuma noturību. Šādos apstākļos dalībvalstīm būtu jāļauj uz ierobežotu laiku atļaut turpināt tādu transportlīdzekļu izmantošanu, kas aprīkoti ar tahogrāfiem, kuru inspekcija nav veikta noteiktajā termiņā.

Turklāt attiecībā uz vadītāja kartēm, kurām beidzies derīguma termiņš, transportlīdzekļu vadītājiem, kuri pieprasījuši jaunu karti saskaņā ar Tahogrāfu regulas 28. pantu, būtu jādod iespēja un jānosaka pienākums izmantot praktiski realizējamas alternatīvas, lai veiktu savas darbības uzskaiti līdz brīdim, kad kartes izdevēja iestāde vadītājam ir izsniegusi jaunu karti. Tahogrāfu regulas 35. panta 2. punktā paredzētā procedūra attiecībā uz vadītāja kartēm, kas ir

[7] OV L 403, 30.12.2006., 18. lpp.
[8] OV L 60, 28.2.2014., 1. lpp.

bojātas, nedarbojas pareizi, ir nozaudētas vai nozagtas, būtu *mutatis mutandis* jāpiemēro transportlīdzekļu vadītājiem, kuru kartes derīguma termiņš ir beidzies. Šī pieeja nodrošinās pienācīgu līdzsvaru starp transporta nepārtrauktības nepieciešamību un nepieciešamību neapdraudēt ceļu satiksmes drošību.

– Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/45/ES (2014. gada 3. aprīlis) par mehānisko transportlīdzekļu un to piekabju periodiskajām tehniskajām apskatēm un par Direktīvas 2009/40/EK atcelšanu[9].

Direktīvā 2014/45/ES ir noteiktas saskaņotas minimālās prasības periodiskajām tehniskajām apskatēm. Tās jo īpaši ietver apskašu veikšanas biežumu un līdz ar to arī tehniskās apskates sertifikātu derīgumu. Ņemot vērā pašreizējos ārkārtas apstākļus saistībā ar Covid-19 uzliesmojuma noturību, šīs darbības var kļūt praktiski neiespējamas. Tādēļ ir nepieciešams, lai tehniskās apskates, kuras būtu bijis jāveic atsauces periodā starp 2020. gada 1. septembri un 2021. gada 30. aprīli, varētu veikt vēlāk, bet ne vēlāk kā septiņus mēnešus pēc sākotnējā termiņa, un attiecīgajiem sertifikātiem būtu attiecīgi jāpaliek derīgiem.

– Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1071/2009 (2009. gada 21. oktobris), ar ko nosaka kopīgus noteikumus par autopārvadātāja profesionālās darbības veikšanas nosacījumiem un atceļ Padomes Direktīvu 96/26/EK[10].

Regulā (EK) Nr. 1071/2009 paredzēti kopīgi noteikumi par autopārvadātāja profesionālās darbības veikšanas nosacījumiem. Pašreizējos apstākļos pastāv risks, ka lielāks skaits transporta uzņēmumu varētu neizpildīt prasības par transportlīdzekli vai transportlīdzekļiem, kam jābūt attiecīgo autotransporta uzņēmumu rīcībā un kurus tiem jāizmanto, vai prasības par finansiālo stāvokli , ņemot vērā darbības līmeņa un līdz ar to arī apgrozījuma samazināšanos, kas var radīt pašu resursu līmeņa krišanos. Tā rezultātā autopārvadātāji, kas citādi ir strukturāli dzīvotspējīgi, varētu riskēt zaudēt savu darbības licenci, kas nozīmētu transporta darbību izbeigšanu. Jo īpaši paredzams, ka uzņēmumiem būs vajadzīgs ilgāks laiks nekā parasti, lai pierādītu, ka prasības attiecībā uz transportlīdzekli vai transportlīdzekļiem, kam jābūt attiecīgo autotransporta uzņēmumu rīcībā un kurus tiem jāizmanto, vai prasība par finansiālo stāvokli atkal tiek pastāvīgi izpildīta. Tāpēc ir lietderīgi maksimālos termiņus, kas šim nolūkam noteikti Regulas (EK) Nr. 1071/2009 13. panta 1. punkta b) un c) apakšpunktā, pagarināt no sešiem līdz divpadsmit mēnešiem attiecībā uz to prasību novērtēšanu, kas attiecas uz transportlīdzekli vai transportlīdzekļiem, kam jābūt attiecīgo autotransporta uzņēmumu rīcībā un kurus tiem jāizmanto kā noteikts minētās regulas 5. panta b) un c) punktā, un attiecībā uz prasību par minēto uzņēmumu finansiālo stāvokli, ciktāl minētie novērtējumi aptver visu vai daļu no atsauces perioda starp 2020. gada 1. septembri un 2021. gada 30. aprīli. Gadījumā, ja minēto prasību neizpilde jau ir konstatēta un kompetentās iestādes noteiktais termiņš vēl nav beidzies, kompetentajai iestādei vajadzētu spēt pagarināt minēto termiņu kopumā līdz 12 mēnešiem.

– Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1072/2009 (2009. gada 21. oktobris) par kopīgiem noteikumiem attiecībā uz piekļuvi starptautisko kravas autopārvadājumu tirgum[11].

---

9 OV L 127, 29.4.2014., 51. lpp.
10 OV L 300, 14.11.2009., 51. lpp.
11 OV L 300, 14.11.2009., 72. lpp.

– Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1073/2009 (2009. gada 21. oktobris) par kopīgiem noteikumiem attiecībā uz piekļuvi starptautiskajam autobusu pārvadājumu tirgum un ar ko groza Regulu (EK) Nr. 561/2006[12].

Lai veiktu starptautiskos kravas autopārvadājumus un starptautiskos pasažieru pārvadājumus ar autobusiem, profesionālajiem pārvadātājiem, kuri sniedz šos pakalpojumus, ir vajadzīga Kopienas atļauja saskaņā ar nosacījumiem, kas Regulas (EK) Nr. 1072/2009 6. pantā paredzēti attiecībā uz kravu pārvadājumiem un Regulas (EK) Nr. 1073/2009 4. pantā – attiecībā uz pasažieru pārvadājumiem.

Kopienas atļauja apliecina, ka pārvadātāji veic uzņēmējdarbību Savienībā un atbilst prasībām, kas jāievēro, lai sniegtu starptautiskos pārvadājumu pakalpojumus. Turklāt starptautisko kravu pārvadājumu gadījumā, ja transportlīdzekļa vadītājs ir trešās valsts valstspiederīgais, šim transportlīdzekļa vadītājam būtu jābūt transportlīdzekļa vadītāja atestātam saskaņā ar Regulas Nr. 1072/2009 II nodaļas noteikumiem. Tas ļauj dalībvalstīm efektīvi pārbaudīt, vai transportlīdzekļa vadītāji no trešām valstīm ir likumīgi nodarbināti pie profesionālā pārvadātāja, kas atbild par attiecīgo pārvadājumu, vai likumīgi atrodas tā rīcībā.

Regulāro pārvadājumu veikšanai ar autobusu ir jāsaņem atļauja saskaņā ar Regulas Nr. 1073/2009 III nodaļas noteikumiem. Minēto dokumentu atjaunošanas procedūrai *mutatis mutandis* piemēro to pašu procedūru. Atļaujas saņemšanai jāizpilda vairāki nosacījumi, lai tiktu nodrošināta attiecīgā pārvadātāja piemērotība veikt konkrētus regulāros pārvadājumus. Kopienas atļauja un atļauja veikt regulārus pārvadājumus ir savstarpēji saistītas tādā nozīmē, ka, lai saņemtu atļauju veikt regulārus pārvadājumus, ir jābūt Kopienas atļaujas turētājam. Kopienas atļaujas, transportlīdzekļa vadītāja atestātus un atļaujas regulāriem pārvadājumiem ar autobusiem pēc pārvadātāju pieprasījuma uz laiku līdz desmit gadiem (Kopienas atļauja) un pieciem gadiem (transportlīdzekļa vadītāja atestāts un atļauja regulāriem pārvadājumiem) izsniedz dalībvalstu kompetentās iestādes, un tās var atjaunot. To atjaunošana ir atkarīga no pārbaudes, vai joprojām ir izpildīti nosacījumi, saskaņā ar kuriem tās tika izsniegtas. Dalībvalstis ir informējušas Komisiju par grūtībām atjaunot šīs atļaujas, atestātus un atļaujas veikt regulārus pārvadājumus Savienības tiesību aktos noteiktajos termiņos vai veikt vajadzīgās pārbaudes pirms to atjaunošanas. Iemesls ir pašreizējie ārkārtas apstākļi, kas saistīti ar Covid-19 uzliesmojuma noturību. No otras puses, ir būtiski nodrošināt transporta pakalpojumu nepārtrauktību. Tādēļ iepriekš minēto Kopienas atļauju, atestātu un atļauju veikt regulārus pārvadājumus derīguma termiņš uz ierobežotu laiku ir jāpagarina.

– Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2016/798 (2016. gada 11. maijs) par dzelzceļa drošību[13].

– Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2004/49/EK (2004. gada 29. aprīlis) par drošību Kopienas dzelzceļos, un par Padomes Direktīvas 95/18/EK par dzelzceļa pārvadājumu uzņēmumu licencēšanu un Direktīvas 2001/14/EK par dzelzceļa infrastruktūras jaudas sadali un maksas iekasēšanu par dzelzceļa infrastruktūras izmantošanu un drošības sertifikāciju grozījumiem (Dzelzceļu drošības direktīva)[14].

Direktīva 2004/49/EK un Direktīva (ES) 2016/798 reglamentē drošības sertifikāciju un atļauju piešķiršanu Savienībā. Direktīva 2004/49/EK ar Regulu (ES) 2016/798 ir atcelta no 2020. gada 31. oktobra. Līdz minētajam datumam to joprojām piemēroja tajās dalībvalstīs,

12 OV L 300, 14.11.2009., 88. lpp.
13 OV L 138, 26.5.2016., 102. lpp.
14 OV L 164, 30.4.2004., 44. lpp.

kas pagarinājušas Direktīvas (ES) 2016/798 transponēšanas periodu līdz tam pašam datumam saskaņā ar minētās direktīvas 33. panta 2. punktu.

Saskaņā ar Direktīvas (ES) 2016/798 10. panta 13. punktu dzelzceļa pārvadājumu uzņēmumam ir jābūt vienotajam drošības sertifikātam, ko izsniegusi vai nu Eiropas Savienības Dzelzceļu aģentūra, vai valsts drošības iestāde, un ko pēc pieteikuma atjauno ne retāk kā reizi piecos gados. Saskaņā ar Direktīvas (ES) 2016/798 12. panta 2. punktu infrastruktūras pārvaldītāju drošības atļauja ir derīga piecus gadus.

Saskaņā ar Direktīvas 2004/49/EK 10. panta 5. punktu drošības sertifikāts jāatjauno pēc dzelzceļa pārvadājumu uzņēmuma pieteikuma ne retāk kā reizi piecos gados. Saskaņā ar Direktīvas 2004/49/EK 11. panta 2. punktu drošības atļauja jāatjauno pēc infrastruktūras pārvaldītāja pieteikuma ne retāk kā reizi piecos gados.

Covid-19 uzliesmojuma noturības izraisītās ārkārtas situācijas dēļ valstu iestādes, dzelzceļa pārvadājumu uzņēmumi un infrastruktūras pārvaldītāji saskaras ar grūtībām saistībā ar (vienoto) drošības sertifikātu un drošības atļauju atjaunošanu vai, rēķinoties ar spēkā esošo drošības atļauju derīguma termiņa beigu tuvošanos, šo atļauju izdošanu uz turpmāku laikposmu. Tādēļ ir jāpagarina šo dokumentu atjaunošanas un derīguma termiņš, lai nodrošinātu, ka netiek apdraudēta dzelzceļa pārvadājumu uzņēmumu un infrastruktūras pārvaldītāju darbība. Septiņu mēnešu pagarinājumam būtu jāatrisina valstu drošības iestāžu grūtības veikt pārbaudes uz vietas un pabeigt citu nepieciešamo administratīvo darbu.

– Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2007/59/EK (2007. gada 23. oktobris) par to vilcienu vadītāju sertifikāciju, kuri vada lokomotīves un vilcienus Kopienas dzelzceļu sistēmā[15].

Saskaņā ar Direktīvas 2007/59/EK 14. panta 5. punktu apliecība ir spēkā desmit gadus, ja ir izpildīti 16. panta 1. punkta noteikumi. Covid-19 uzliesmojuma noturības izraisītās ārkārtas situācijas dēļ kompetentajām iestādēm ir grūtības atjaunot apliecības atbilstoši paredzētajiem nosacījumiem. Apliecībām, kas jāatjauno laikposmā, kurā šāda atjaunošana praktiski nav iespējama, būtu jāpaliek derīgām vēl septiņus mēnešus. Vilcienu vadītājiem arī būtu jāatvēl vēl septiņi mēneši periodisko pārbaužu pabeigšanai.

– Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2012/34/ES (2012. gada 21. novembris), ar ko izveido vienotu Eiropas dzelzceļa telpu[16].

Saskaņā ar Direktīvas 2012/34/ES 23. panta 2. punktu licence paliek spēkā tik ilgi, kamēr dzelzceļa pārvadājumu uzņēmums izpilda minētās direktīvas III nodaļā noteiktos pienākumus. Tomēr licencēšanas iestāde var paredzēt veikt regulāru tās pārskatīšanu. Tādā gadījumā pārskatīšana būtu jāveic vismaz ik pēc pieciem gadiem. Covid-19 uzliesmojums ir radījis grūtības licencēšanas iestādēm veikt šo pārskatīšanu. Tāpēc katrā no gadījumiem, kad pārskatīšanas termiņš beidzas atsauces periodā starp 2020. gada 1. septembri un 2021. gada 30. aprīli, minētais termiņš būtu jāpagarina par septiņiem mēnešiem.

Direktīvas 2012/34/ES 24. panta 3. punktā noteikts, ka gadījumā, ja licenci aptur vai atsauc, pamatojoties uz neatbilstību prasībai par finanšu pietiekamību, licencēšanas iestāde var piešķirt pagaidu licenci līdz attiecīgā dzelzceļa pārvadājumu uzņēmuma reorganizācijas pabeigšanai ar noteikumu, ka nav apdraudēta drošība. Tomēr pagaidu licence ir derīga ne

[15] OV L 315, 3.12.2007., 51. lpp.
[16] OV L 343, 14.12.2012., 32. lpp.

ilgāk kā septiņus mēnešus no tās piešķiršanas dienas. Sakarā ar ārkārtējiem apstākļiem, ko izraisījis Covid-19 uzliesmojuma noturība, iestādēm ir radušās nopietnas grūtības pieņemt attiecīgos lēmumus, proti, par jaunu licenču izdošanu uz laikposmu pēc pagaidu licences derīguma termiņa beigām. Tāpēc to attiecīgo pagaidu licenču derīguma termiņš, kas izdotas vai kuru termiņš beidzas atsauces periodā no 2020. gada 1. septembra līdz 2021. gada 30. aprīlim, būtu jāpagarina par septiņiem mēnešiem.

Direktīvas 2012/34/ES 25. panta 2. punktā licencēšanas iestādei prasīts lēmumu par licences izdošanas pieteikumu pieņemt trīs mēnešu laikā. Tomēr jau minēto iemeslu dēļ licencēšanas iestādes nespēj rīkoties savlaicīgi. Tādējādi attiecībā uz pieteikumiem, kas iesniegti starp 2020. gada 1. septembri un 2021. gada 30. aprīli, tiek ierosināts šīm iestādēm šajā sakarā piešķirt septiņu mēnešu pagarinājumu.

Saskaņā ar Direktīvu 2012/34/ES licencēšanas iestādes drīkst apturēt vai atsaukt licenci jebkuram dzelzceļa pārvadājumu uzņēmumam, kas var nespēt izpildīt prasības par finanšu pietiekamību. Šādā gadījumā iestādes var piešķirt pagaidu licenci šādiem dzelzceļa pārvadājumu uzņēmumiem pēc licences atsaukšanas vai apturēšanas. Pagaidu licence ir paredzēta, lai ļautu dzelzceļa pārvadājumu uzņēmumam pārstrukturēties un veikt savu darbību, ja vien netiek apdraudēta drošība. Tomēr pieredze rāda, ka tas tirgum raida ļoti negatīvu signālu par dzelzceļa pārvadājumu uzņēmuma spēju izdzīvot, kas, savukārt, saasina tā finansiālās problēmas, jo īpaši attiecībā uz naudas plūsmu. Iespējams, ka daudzi dzelzceļa pārvadājumu uzņēmumi, kas pirms krīzes bija finansiāli stabili, nonāks situācijā, kad to licence būs jāaptur vai jāatsauc, ņemot vērā to finansiālo stāvokli. Ņemot vērā pašreizējo krīzi, tas var būt nepamatoti, jo īpaši ekonomikas un drošības ziņā. Turklāt dzelzceļa pārvadājumu uzņēmumiem varētu būt vajadzīgs vairāk laika, lai finansiāli stabilizētos laikposmā pēc Covid-19 uzliesmojuma ierobežošanas.

Tādēļ tiek ierosināts uz laiku atļaut dalībvalstīm saglabāt spēkā esošo licenci nemainītā veidā, t. i., atturēties no tās atsaukšanas vai apturēšanas un pagaidu licences izdošanas, ja vien netiek apdraudēta drošība. Dalībvalstis varētu arī turpmāk uzraudzīt attiecīgo dzelzceļa pārvadājumu uzņēmumu finanšu pietiekamību, jo īpaši, lai aizsargātu pasažierus no nepamatotiem drošības riskiem. Rezultātā dzelzceļa pārvadājumu uzņēmumiem nebūtu jāsaskaras ar nepamatotiem ierobežojumiem, un tie rastu labākus nosacījumus finansiālai atlabšanai.

– Padomes Direktīva 96/50/EK (1996. gada 23. jūlijs) par to nosacījumu saskaņošanu, ar kuriem dažādās valstīs piešķir kuģu vadīšanas apliecību kravu un pasažieru pārvadājumiem pa iekšējiem ūdensceļiem Kopienā[17].

Direktīvas 96/50/EK 6. panta 2. punktā noteikts, ka pēc 65 gadu vecuma sasniegšanas sertifikāta īpašniekam trīs mēnešu laikā un turpmāk vienreiz gadā jāiziet medicīniskā pārbaude. Tomēr, tā kā saistībā ar Covid-19 uzliesmojuma noturību veiktajiem pasākumiem ir ierobežota piekļuve medicīniskajiem pakalpojumiem tādu pārbaužu veikšanai, kas nav steidzamas, kuģu vadīšanas apliecību turētājiem var nebūt iespējams iziet medicīniskās pārbaudes, kas jāveic laikposmā, uz kuru attiecas minētie pasākumi. Tāpēc gadījumos, kad medicīnisko pārbaužu veikšanas termiņš beidzas atsauces periodā starp 2020. gada 1. septembri un 2021. gada 30. aprīli, minētais termiņš būtu jāpagarina par septiņiem mēnešiem.

[17] OV L 235, 17.9.1996., 31. lpp.

– Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2016/1629 (2016. gada 14. septembris), ar ko nosaka tehniskās prasības attiecībā uz iekšzemes ūdensceļu kuģiem, groza Direktīvu 2009/100/EK un atceļ Direktīvu 2006/87/EK[18].

Savienības iekšzemes kuģošanas apliecību derīguma termiņš ir ierobežots atbilstīgi Direktīvas (ES) 2016/1629 10. pantam. Turklāt Direktīvas (ES) 2016/1629 28. pantā ir noteikts, ka dokumenti, kas ir minētās direktīvas darbības jomā un ko dalībvalstu kompetentās iestādes izdevušas saskaņā ar iepriekš piemērojamo Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2006/87/EK (2006. gada 12. decembris), ar ko nosaka tehniskās prasības attiecībā uz iekšējo ūdensceļu kuģiem un atceļ Padomes Direktīvu 82/714/EEK[19], joprojām paliek spēkā.

Saistībā ar Covid-19 uzliesmojuma noturību veikto pasākumu dēļ kompetentajām iestādēm var būt nepraktiski un dažkārt pat neiespējami veikt tehniskās pārbaudes, kas vajadzīgas, lai pagarinātu attiecīgo apliecību derīguma termiņu vai — Direktīvas (ES) 2016/1629 28. pantā minēto dokumentu gadījumā — tos aizstātu.

Tāpēc juridiskās noteiktības interesēs un lai ļautu turpināt attiecīgo iekšzemes ūdensceļu kuģu ekspluatāciju, ir lietderīgi par septiņiem mēnešiem pagarināt to Savienības iekšzemes kuģošanas apliecību, kā arī to dokumentu, kuri ir Direktīvas (ES) 2016/1629 28. panta darbības jomā, derīguma termiņu, kas citādi beigtos laikā starp 2020. gada 1. septembri un 2021. gada 30. aprīli.

– Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 725/2004 (2004. gada 31. marts) par kuģu un ostas iekārtu drošības pastiprināšanu[20].

– Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2005/65/EK (2005. gada 26. oktobris) par ostu aizsardzības pastiprināšanu[21].

Covid-19 uzliesmojuma noturība ir apgrūtinājusi jūras satiksmes drošības inspekciju un apsekojumu veikšanu šajā laikposmā, jo tam nepieciešama inspektoru fiziska klātbūtne ostās, ostas iekārtās un kuģos. Bieži vien tas nozīmē, ka praktiski nav iespējams noteiktajos termiņos atjaunot novērtējumus un plānus, kas prasīti Savienības jūras satiksmes drošības tiesību aktos. Tāpēc ir jānodrošina elastīgi un pragmatiski risinājumi, vienlaikus neapdraudot drošību, proti, šo dokumentu derīguma termiņš pēc vajadzības jāpagarina par samērīgu laikposmu. Tas attiecas arī uz jūras drošības pasākumu periodiskumu, ko var būt grūti veikt arī tāpēc, ka valstis veic pasākumus, lai novērstu vai ierobežotu Covid-19 izplatīšanos.

[18] OV L 252, 16.9.2016., 118. lpp.
[19] OV L 389, 30.12.2006., 1. lpp.
[20] OV L 129, 29.4.2004., 6. lpp.
[21] OV L 310, 25.11.2005., 28. lpp.

2021/0012 (COD)

Priekšlikums

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA,

ar ko nosaka īpašus un pagaidu pasākumus saistībā ar Covid-19 uzliesmojumu attiecībā uz dažu sertifikātu, apliecību, licenču un atļauju atjaunošanu vai pagarināšanu un dažu periodisku pārbaužu un periodisku mācību atlikšanu dažās transporta tiesību aktu jomās uz atsauces periodiem, kas seko Regulā (ES) 2020/698 minētajiem periodiem

(Dokuments attiecas uz EEZ)

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 91. pantu un 100. panta 2. punktu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu,

ņemot vērā Reģionu komitejas atzinumu,

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru,

tā kā:

(1) Covid-19 uzliesmojuma noturība un ar to saistītā sabiedrības veselības krīze dalībvalstīm rada vēl nebijušu problēmu un uzliek lielu slogu valstu iestādēm, Savienības iedzīvotājiem un uzņēmējiem, jo sevišķi pārvadātājiem. Sabiedrības veselības krīze ir radījusi ārkārtējus apstākļus, kuri ietekmē dalībvalstu kompetento iestāžu parasto darbību, kā arī transporta uzņēmumu darbu saistībā ar administratīvajām formalitātēm, kas jākārto dažādos transporta nozares sektoros, un kurus nevarēja pamatoti paredzēt laikā, kad tika pieņemti attiecīgie pasākumi. Minētie ārkārtējie apstākļi ievērojami ietekmē dažādas jomas, uz kurām attiecas Savienības transporta tiesību akti.

(2) Konkrēti, pārvadātājiem un citām iesaistītajām personām var nebūt iespējams nokārtot formalitātes vai procedūras, kas vajadzīgas, lai nodrošinātu atbilstību dažiem Savienības tiesību aktu noteikumiem, kuri saistīti ar sertifikātu, apliecību, licenču vai atļauju atjaunošanu vai pagarināšanu, vai lai veiktu citus pasākumus, kas vajadzīgi to derīguma uzturēšanai. To pašu iemeslu dēļ dalībvalstu kompetentajām iestādēm var nebūt iespējams izpildīt Savienības tiesību aktos noteiktos pienākumus un nodrošināt, ka attiecīgie pārvadātāju iesniegtie pieprasījumi tiek izskatīti pirms piemērojamo termiņu beigām.

(3) Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) 2020/698[1] ir noteikti īpaši un pagaidu pasākumi, kas piemērojami dažu sertifikātu, apliecību, licenču un atļauju derīguma termiņa atjaunošanai un pagarināšanai un tādu konkrētu periodisku pārbaužu un periodisku mācību atlikšanai, kurām saskaņā ar minētajā regulā minētajiem Savienības tiesību aktiem būtu bijis jānotiek atsauces periodā starp 2020. gada 1. martu vai – dažos gadījumos – 2020. gada 1. februāri un 2020. gada 31. augustu. Saskaņā ar minēto regulu minētie sertifikāti, apliecības, licences un atļaujas, kā arī dažas periodiskas pārbaudes un periodiskas mācības tika atliktas uz 6 mēnešiem vai dažos gadījumos uz 7 mēnešiem.

(4) Dažas dalībvalstis, kuras līdz 2020. gada 1. augustam uzskatīja, ka dažu sertifikātu, apliecību, licenču un atļauju atjaunošana un dažu periodisku mācību vai periodisku pārbaužu pabeigšana pēc 2020. gada 31. augusta, visticamāk, joprojām nebūs praktiski iespējama to pasākumu dēļ, ko tās bija veikušas, lai novērstu vai ierobežotu Covid-19 izplatīšanos, iesniedza Komisijai pamatotus pieprasījumus atļaut piemērot turpmākus individuālus pagarinājumus. Komisija pieņēma sešus lēmumus, ar kuriem atļāva šādus pagarinājumus[2].

(5) Neraugoties uz dažiem tās situācijas uzlabojumiem, kura saistīta ar Covid-19 uzliesmojumu 2020. gada vasarā, pandēmijas noturība un dažos gadījumos pastiprināšanās 2020. gada trešajā ceturksnī lika dalībvalstīm saglabāt un dažos gadījumos pastiprināt pasākumus, kas veikti, lai novērstu slimības izplatīšanos. Šo pasākumu sekas ir tādas, ka pārvadātājiem un citām iesaistītajām personām var nebūt iespējams nokārtot formalitātes vai procedūras, kas vajadzīgas, lai nodrošinātu atbilstību dažiem Savienības tiesību aktu noteikumiem, kuri saistīti ar sertifikātu, apliecību, licenču vai atļauju atjaunošanu vai pagarināšanu, periodisku pārbaužu vai periodiskas apmācības pabeigšanu, vai lai veiktu citus pasākumus, kas vajadzīgi to derīguma uzturēšanai, tāpat kā tas bija 2020. gada pavasarī. To pašu iemeslu dēļ dalībvalstu kompetentajām iestādēm var nebūt iespējams izpildīt Savienības tiesību aktos noteiktos pienākumus un nodrošināt, ka attiecīgie pārvadātāju iesniegtie pieprasījumi tiek izskatīti pirms piemērojamo termiņu beigām.

(6) Tāpēc ir jāveic pasākumi, kuru mērķis ir rast risinājumu minētajās problēmās un nodrošināt juridisko noteiktību un attiecīgo tiesību aktu pienācīgu darbību. Tālab būtu

---

[1] Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2020/698 (2020. gada 25. maijs), ar ko nosaka īpašus un pagaidu pasākumus saistībā ar Covid-19 uzliesmojumu attiecībā uz dažu sertifikātu, apliecību, licenču un atļauju atjaunošanu vai pagarināšanu un dažu periodisku pārbaužu un periodisku mācību atlikšanu dažās transporta tiesību aktu jomās (OV L 165, 27.5.2020., 10. lpp.).

[2] Komisijas Lēmums (ES) 2020/1236 (2020. gada 25. augusts), ar ko Nīderlandei atļauj piemērot dažu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2020/698 2. un 3. pantā norādīto laikposmu pagarinājumu (OV L 282, 31.8.2020., 19. lpp.), Komisijas Lēmums (ES) 2020/1235 (2020. gada 26. augusts), ar ko Itālijai atļauj piemērot dažu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2020/698 4. pantā minēto laikposmu pagarinājumu (OV L 282, 31.8.2020., 17. lpp.), Komisijas Lēmums (ES) 2020/1219 (2020. gada 20. augusts), ar ko Itālijai atļauj piemērot dažu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2020/698 2. pantā minēto laikposmu pagarinājumu (OV L 277, 26.8.2020., 16. lpp.), Komisijas Lēmums (ES) 2020/1240 (2020. gada 21. augusts), ar ko Bulgārijai atļauj piemērot Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2020/698 3. pantā minētā laikposma pagarinājumu (OV L 284, 1.9.2020., 7. lpp.), Komisijas Lēmums (ES) 2020/1282 (2020. gada 31. augusts), ar ko Francijai atļauj piemērot pagarinājumu dažiem Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2020/698 11., 16. un 17. pantā norādītajiem laikposmiem (OV L 301, 15.9.2020., 9. lpp.), Komisijas Lēmums (ES) 2020/1237 (2020. gada 25. augusts), ar ko Apvienotajai Karalistei atļauj piemērot dažu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2020/698 3. un 11. pantā noteikto laikposmu pagarinājumu (OV L 282, 31.8.2020., 22. lpp.).

jāparedz pielāgojumi, jo īpaši dažu termiņu pielāgojumi, ar iespēju Komisijai, pamatojoties uz jebkuras dalībvalsts iesniegtu pieprasījumu, atļaut pagarinājumus.

(7) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2003/59/EK[3] paredzēti noteikumi, kas piemērojami dažu kravas vai pasažieru pārvadāšanai paredzētu autotransporta līdzekļu vadītāju sākotnējās kvalifikācijas iegūšanai un periodiskai apmācībai. Minētajiem vadītājiem ir jābūt arodprasmes apliecībai (APA), un viņiem jāpierāda, ka ir pabeiguši periodisko apmācību, šādā nolūkā uzrādot vadītāja apliecību vai vadītāja kvalifikācijas karti, kurā periodiskā apmācība ir reģistrēta. Sakarā ar ārkārtējiem apstākļiem, ko izraisījis Covid-19 uzliesmojums, kas dažās dalībvalstīs turpinājās pēc 2020. gada 31. augusta, ir radušās grūtības pabeigt periodisko apmācību un atjaunot APA, kas apliecina minētās apmācības pabeigšanu, tāpēc, lai nodrošinātu autopārvadājumu nepārtrauktību, minētās APA derīguma termiņš jāpagarina par septiņu mēnešu laikposmu no tās derīguma termiņa beigām.

(8) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2006/126/EK[4] paredzēti noteikumi par vadītāja apliecībām. Tajā paredzēta dalībvalstu izdoto vadītāja apliecību savstarpēja atzīšana, pamatojoties uz Savienības parauga vadītāja apliecību, un noteikta virkne šīm apliecībām piemērojamu minimālo prasību. Jo īpaši, mehānisko transportlīdzekļu vadītājiem ir jābūt derīgai vadītāja apliecībai, kas pēc tās administratīvā derīguma termiņa beigām jāatjauno vai dažos gadījumos jāapmaina. Sakarā ar ārkārtējiem apstākļiem, ko izraisījis Covid-19 uzliesmojums, kas dažās dalībvalstīs turpinājās pēc 2020. gada 31. augusta, ir radušās grūtības atjaunot vadītāja apliecības, tāpēc, lai nodrošinātu autosatiksmes nepārtrauktību, dažu apliecību derīguma termiņš jāpagarina par septiņu mēnešu laikposmu no to derīguma termiņa beigām.

(9) Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) Nr. 165/2014[5] paredzēti noteikumi par tahogrāfiem autotransportā. Lai nodrošinātu godīgu konkurenci un ceļu satiksmes drošību, ir būtiski ievērot noteikumus par transportlīdzekļa vadīšanas laiku, darba laiku un atpūtas laikposmiem, kas paredzēti Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (EK) Nr. 561/2006[6] un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2002/15/EK[7]. Autopārvadājumu pakalpojumu sniegšanas nepārtrauktība ir jānodrošina, neraugoties uz to, ka sakarā ar ārkārtējiem apstākļiem, ko izraisījis Covid-19 uzliesmojuma noturība, ir radušās grūtības veikt tahogrāfu regulārās inspekcijas, tāpēc Regulas (ES) Nr. 165/2014 23. panta 1. punktā minētās inspekcijas, kuras būtu bijis jāveic laikā starp 2020. gada 1. septembri un 2021. gada 30. aprīli, tagad būtu jāveic ne vēlāk kā

---

3 Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2003/59/EK (2003. gada 15. jūlijs) par dažu kravu vai pasažieru pārvadāšanai paredzētu autotransporta līdzekļu vadītāju sākotnējās kvalifikācijas iegūšanu un periodisku apmācību, par Padomes Regulas (EEK) Nr. 3820/85 un Padomes Direktīvas 91/439/EEK grozīšanu un Padomes Direktīvas 76/914/EEK atcelšanu (OV L 226, 10.9.2003., 4. lpp.).

4 Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2006/126/EK (2006. gada 20. decembris) par vadītāju apliecībām (Pārstrādāta versija) (OV L 403, 30.12.2006., 18. lpp.).

5 Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 165/2014 (2014. gada 4. februāris) par tahogrāfiem autotransportā, ar kuru atceļ Padomes Regulu (EEK) Nr. 3821/85 par reģistrācijas kontrolierīcēm, ko izmanto autotransportā, un groza Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 561/2006, ar ko paredz dažu sociālās jomas tiesību aktu saskaņošanu saistībā ar autotransportu (OV L 60, 28.2.2014., 1. lpp.).

6 Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 561/2006 (2006. gada 15. marts), ar ko paredz dažu sociālās jomas tiesību aktu saskaņošanu saistībā ar autotransportu, groza Padomes Regulu (EEK) Nr. 3821/85 un Padomes Regulu (EK) Nr. 2135/98 un atceļ Padomes Regulu (EEK) Nr. 3820/85 (OV L 102, 11.4.2006., 1. lpp.).

7 Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2002/15/EK (2002. gada 11. marts) par darba laika organizēšanu personām, kas ir autotransporta apkalpes locekļi (OV L 80, 23.3.2002., 35. lpp.).

septiņus mēnešus pēc datuma, kurā tās bija jāveic saskaņā ar minēto pantu. Tā paša iemesla dēļ grūtības atjaunot un aizstāt vadītāja kartes, kuras radušās sakarā ar ārkārtējiem apstākļiem, ko izraisījis Covid-19 uzliesmojums, ir pamatojums tam, ka minētajos nolūkos ir jāatvēl papildu laiks dalībvalstu kompetentajām iestādēm. Šādos gadījumos būtu jādod iespēja un jānosaka pienākums transportlīdzekļu vadītājiem izmantot praktiski realizējamas alternatīvas, lai līdz brīdim, kad viņi saņem jaunu karti, reģistrētu nepieciešamo informāciju par transportlīdzekļa vadīšanas laiku, darba laiku un atpūtas laikposmiem.

(10) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2014/45/ES[8] paredzēti noteikumi par mehānisko transportlīdzekļu un to piekabju periodiskajām tehniskajām apskatēm. Periodiskās tehniskās apskates ir sarežģīts uzdevums, kura mērķis ir nodrošināt, ka transportlīdzekļi to lietošanas laikā tiek uzturēti drošā un vides standartu ievērošanas ziņā pieņemamā stāvoklī. Sakarā ar ārkārtējiem apstākļiem, ko izraisījis Covid-19 uzliesmojums, kas dažās dalībvalstīs turpinājās pēc 2020. gada 31. augusta, ir radušās grūtības veikt periodiskās tehniskās apskates, tāpēc periodiskās tehniskās apskates, kuras būtu bijis jāveic laikā starp 2020. gada 1. septembri un 2021. gada 30. aprīli, tagad būtu jāveic vēlāk, bet ne vēlāk kā septiņus mēnešus pēc sākotnējā termiņa, un attiecīgajiem sertifikātiem būtu jāpaliek derīgiem līdz minētajam vēlākajam datumam.

(11) Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (EK) Nr. 1071/2009[9] paredzēti kopīgi noteikumi par autopārvadātāja profesionālās darbības veikšanas nosacījumiem. Covid-19 uzliesmojums un ar to saistītā sabiedrības veselības krīze, kas turpinājās pēc 2020. gada 31. augusta, nozīmē, ka daži transporta uzņēmumi vairs neatbilst prasībām attiecībā uz transportlīdzekli vai transportlīdzekļiem, kam jābūt attiecīgo autotransporta uzņēmumu rīcībā un kurus tiem jāizmanto. Tam ir arī smagas finansiālas sekas finanšu nozarē, un daži transporta uzņēmumi vairs neatbilst prasībai par finansiālo stāvokli. Ņemot vērā sabiedrības veselības krīzes izraisīto pazemināto aktivitātes līmeni, jo īpaši paredzams, ka uzņēmumiem būs vajadzīgs ilgāks laiks nekā parasti, lai pierādītu, ka prasības attiecībā uz transportlīdzekli vai transportlīdzekļiem, kam jābūt attiecīgo autotransporta uzņēmumu rīcībā un kurus tiem jāizmanto, vai prasība par finansiālo stāvokli atkal tiek pastāvīgi izpildīta. Tāpēc ir lietderīgi maksimālos termiņus, kas šim nolūkam noteikti Regulas (EK) Nr. 1071/2009 13. panta 1. punkta b) un c) apakšpunktā, pagarināt no sešiem līdz divpadsmit mēnešiem attiecībā uz to prasību novērtēšanu, kas attiecas uz transportlīdzekli vai transportlīdzekļiem, kam jābūt attiecīgo autotransporta uzņēmumu rīcībā un kurus tiem jāizmanto kā noteikts minētās regulas 5. panta b) un c) punktā, un attiecībā uz prasību par minēto uzņēmumu finansiālo stāvokli, ciktāl minētie novērtējumi aptver visu vai daļu no perioda starp 2020. gada 1. septembri un 2021. gada 30. aprīli. Gadījumā, ja minēto prasību neizpilde jau ir konstatēta un kompetentās iestādes noteiktais termiņš vēl nav beidzies, kompetentajai iestādei vajadzētu spēt pagarināt minēto termiņu kopumā līdz divpadsmit mēnešiem.

---

8 Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/45/ES (2014. gada 3. aprīlis) par mehānisko transportlīdzekļu un to piekabju periodiskajām tehniskajām apskatēm un par Direktīvas 2009/40/EK atcelšanu (OV L 127, 29.4.2014., 51. lpp.).

9 Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1071/2009 (2009. gada 21. oktobris), ar ko nosaka kopīgus noteikumus par autopārvadātāja profesionālās darbības veikšanas nosacījumiem un atceļ Padomes Direktīvu 96/26/EK (OV L 300, 14.11.2009., 51. lpp.).

(12) Eiropas Parlamenta un Padomes Regulās (EK) Nr. 1072/2009[10] un (EK) Nr. 1073/2009[11] paredzēti kopīgi noteikumi par piekļuvi, attiecīgi, starptautisko kravas autopārvadājumu tirgum un starptautisko autobusu pārvadājumu tirgum. Lai veiktu starptautiskos kravas autopārvadājumus un starptautiskos pasažieru pārvadājumus ar autobusiem, cita starpā vajadzīga Kopienas atļauja, un transportlīdzekļu vadītājiem, kuri ir trešo valstu valstspiederīgie un veic kravas autopārvadājumus, vajadzīgs transportlīdzekļa vadītāja atestāts. Regulāro pārvadājumu veikšanai ar autobusiem arī ir vajadzīga atļauja. Minētās atļaujas un atestātus var atjaunot pēc tam, kad ir pārbaudīts, vai attiecīgie nosacījumi joprojām ir izpildīti. Sakarā ar ārkārtējiem apstākļiem, ko izraisījusi Covid-19 uzliesmojuma noturība pēc 2020. gada 31. augusta, ir radušās grūtības atjaunot atļaujas un atestātus, tāpēc, lai nodrošinātu autopārvadājumu nepārtrauktību, šo atļauju un atestātu derīguma termiņš jāpagarina par septiņiem mēnešiem no to derīguma termiņa beigām.

(13) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā (ES) 2016/798[12] paredzēti noteikumi par dzelzceļa drošību. Ierobežojošie pasākumi apvienojumā ar papildu darba slodzi, kas vajadzīga Covid-19 uzliesmojuma, kurš turpinājās pēc 2020. gada 31. augusta, ierobežošanai, valstu iestādēm, dzelzceļa pārvadājumu uzņēmumiem un infrastruktūras pārvaldītājiem radījuši grūtības, kuras saistītas ar vienoto drošības sertifikātu atjaunošanu un – ņemot vērā spēkā esošo drošības atļauju derīguma termiņa beigu tuvošanos – ar šo atļauju izdošanu uz turpmāku laikposmu, kas attiecīgi paredzēts minētās direktīvas 10. un 12. pantā. Tāpēc vienoto drošības sertifikātu atjaunošanas termiņš būtu jāpagarina par septiņiem mēnešiem, un attiecīgajiem spēkā esošajiem vienotajiem drošības sertifikātiem būtu attiecīgi jāpaliek spēkā. Tāpat šādu drošības atļauju derīguma termiņš būtu jāpagarina par septiņiem mēnešiem no to derīguma termiņa beigām.

(14) Saskaņā ar Direktīvas (ES) 2016/798 33. panta 2. punktu dažas dalībvalstis pagarināja minētās direktīvas transponēšanas periodu līdz 2020. gada 16. jūnijam. Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā (ES) 2020/700[13], ar ko groza Direktīvu (ES) 2016/798, bija paredzēta iespēja šīm dalībvalstīm vēl pagarināt transponēšanas periodu līdz 2020. gada 31. oktobrim. Tāpēc Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2004/49/EK[14] noteikumi minētajās dalībvalstīs joprojām bija piemērojami līdz 2020. gada 31. oktobrim, un attiecīgajām dalībvalstīm joprojām bija tiesības izdot sertifikātus saskaņā ar minēto direktīvu. Drošības sertifikāti, kas izdoti saskaņā ar minēto direktīvu, paliek spēkā līdz to derīguma termiņa beigām saskaņā ar Direktīvu

---

10 Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1072/2009 (2009. gada 21. oktobris) par kopīgiem noteikumiem attiecībā uz piekļuvi starptautisko kravas autopārvadājumu tirgum (OV L 300, 14.11.2009., 72. lpp.).

11 Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1073/2009 (2009. gada 21. oktobris) par kopīgiem noteikumiem attiecībā uz piekļuvi starptautiskajam autobusu pārvadājumu tirgum un ar ko groza Regulu (EK) Nr. 561/2006 (OV L 300, 14.11.2009., 88. lpp.).

12 Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2016/798 (2016. gada 11. maijs) par dzelzceļa drošību (OV L 138, 26.5.2016., 102. lpp.).

13 Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2020/700 (2020. gada 25. maijs), ar ko Direktīvas (ES) 2016/797 un (ES) 2016/798 groza attiecībā uz to transponēšanas laikposma pagarināšanu (OV L 165, 27.5.2020., 27. lpp.).

14 Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2004/49/EK (2004. gada 29. aprīlis) par drošību Kopienas dzelzceļos, un par Padomes Direktīvas 95/18/EK par dzelzceļa pārvadājumu uzņēmumu licencēšanu un Direktīvas 2001/14/EK par dzelzceļa infrastruktūras jaudas sadali un maksas iekasēšanu par dzelzceļa infrastruktūras izmantošanu un drošības sertifikāciju grozījumiem (Dzelzceļu drošības direktīva) (OV L 164, 30.4.2004., 44. lpp.).

(ES) 2016/798. Tāpēc ir jāparedz arī saskaņā ar Direktīvas 2004/49/EK 10. un 11. pantu izdoto drošības sertifikātu un drošības atļauju atjaunošanas termiņu pagarināšana un jāprecizē, ka attiecīgie drošības sertifikāti un drošības atļaujas attiecīgi paliek spēkā.

(15) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2007/59/EK[15] paredzēti noteikumi par to vilcienu vadītāju sertifikāciju, kuri vada lokomotīves un vilcienus Savienības dzelzceļu sistēmā. Minētās direktīvas 14. panta 5. punktā un 16. pantā noteikts, ka vilciena vadītāja apliecību derīguma termiņš ir ierobežots līdz desmit gadiem un apliecības derīguma nosacījums ir periodisku pārbaužu veikšana. Sakarā ar ārkārtējiem apstākļiem, ko izraisījis Covid-19 uzliesmojums, kurš turpinājās pēc 2020. gada 31. augusta, ir radušās grūtības atjaunot apliecības, tāpēc apliecību derīguma termiņš, kas beidzas laikā starp 2020. gada 1. septembri un 2021. gada 30. aprīli, būtu jāpagarina par septiņu mēnešu laikposmu no to derīguma termiņa beigām. Līdzīgi būtu jāatvēl vilcienu vadītājiem papildus septiņu mēnešu laikposms periodisko pārbaužu pabeigšanai.

(16) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2012/34/ES[16] izveido vienotu Eiropas dzelzceļa telpu. Saskaņā ar minētās direktīvas 23. panta 2. punktu licencēšanas iestāde var veikt regulāru pārskatīšanu, lai pārbaudītu, vai dzelzceļa pārvadājumu uzņēmums turpina atbilst minētās direktīvas III nodaļā izklāstītajiem pienākumiem, kas attiecas uz tā licenci. Saskaņā ar minētās direktīvas 24. panta 3. punktu licencēšanas iestādes var apturēt vai atsaukt licenci, pamatojoties uz neatbilstību prasībai par finanšu pietiekamību, un var piešķirt pagaidu licenci līdz dzelzceļa pārvadājumu uzņēmuma reorganizācijas pabeigšanai, ar noteikumu, ka nav apdraudēta drošība. Sakarā ar ārkārtējiem apstākļiem, ko izraisījis Covid-19 uzliesmojums, kurš turpinājās pēc 2020. gada 31. augusta, licencēšanas iestādēm ir radušās nopietnas grūtības veikt regulāru pārskatīšanu attiecībā uz spēkā esošajām licencēm un pieņemt attiecīgos lēmumus par jaunu licenču izdošanu laikposmam pēc pagaidu licences derīguma termiņa beigām. Tāpēc regulārās pārskatīšanas termiņus, kas saskaņā ar minēto direktīvu beidzas laikā starp 2020. gada 1. septembri un 2021. gada 30. aprīli, būtu jāpagarina par septiņiem mēnešiem. Līdzīgi, pagaidu licenču derīguma termiņš, kas beidzas laikā starp 2020. gada 1. septembri un 2021. gada 30. aprīli, būtu jāpagarina par septiņiem mēnešiem.

(17) Direktīvas 2012/34/ES 25. panta 2. punktā licencēšanas iestādēm prasīts lēmumus par licences pieteikumiem pieņemt trīs mēnešu laikā pēc tam, kad ir iesniegta visa attiecīgā informācija, īpaši informācija, kas minēta minētās direktīvas III pielikumā. Sakarā ar ārkārtējiem apstākļiem, ko izraisījis Covid-19 uzliesmojums, kurš turpinājās pēc 2020. gada 31. augusta, ir radušās grūtības pieņemt attiecīgos lēmumus, tāpēc minētais termiņš ir jāpagarina par septiņiem mēnešiem.

(18) Dzelzceļa pārvadājumu uzņēmumi, kuru finansiālais stāvoklis pirms Covid-19 uzliesmojuma bija stabils, ir saskārušies ar likviditātes problēmām, kuru dēļ to darbības licence varētu tikt apturēta vai atsaukta, vai aizstāta ar pagaidu licenci, nepastāvot strukturālai ekonomiskai vajadzībai tam notikt. Pagaidu licences piešķiršana saskaņā ar Direktīvas 2012/34/ES 24. panta 3. punktu varētu tirgum raidīt

[15] Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2007/59/EK (2007. gada 23. oktobris) par to vilcienu vadītāju sertifikāciju, kuri vada lokomotīves un vilcienus Kopienas dzelzceļu sistēmā (OV L 315, 3.12.2007., 51. lpp.).

[16] Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2012/34/ES (2012. gada 21. novembris), ar ko izveido vienotu Eiropas dzelzceļa telpu (OV L 343, 14.12.2012., 32. lpp.).

negatīvu signālu par dzelzceļa pārvadājumu uzņēmumu spēju izdzīvot, kas savukārt saasinātu to finansiālas problēmas, kurām citādi būtu pagaidu raksturs. Turklāt saskaņā ar Regulu (ES) 2020/698 un ņemot vērā Covid-19 uzliesmojuma noturību pēc 2020. gada 31. augusta, būtu jānosaka, ka, ja licencēšanas iestāde, pamatojoties uz laikā starp 2020. gada 1. septembri un 2021. gada 30. aprīli veikto pārbaudi, konstatē, ka dzelzceļa pārvadājumu uzņēmums vairs nevar izpildīt prasības attiecībā uz finanšu pietiekamību, tai vajadzētu būt iespējai pirms 2021. gada 30. aprīļa nolemt neapturēt vai neatsaukt šāda attiecīgā dzelzceļa pārvadājumu uzņēmuma licenci ar noteikumu, ka nav apdraudēta drošība un ir reālas izredzes turpmākajos septiņos mēnešos pietiekami uzlabot dzelzceļa pārvadājumu uzņēmuma finanšu stāvokli. Pēc 2021. gada 30. aprīļa attiecībā uz dzelzceļa pārvadājumu uzņēmumu būtu jāpiemēro Direktīvas 2012/34/ES 24. panta 1. punktā paredzētie vispārīgie noteikumi.

(19) Padomes Direktīvā 96/50/EK[17] paredzēti nosacījumi, ar kuriem piešķir kuģu vadīšanas apliecības kravas un pasažieru pārvadājumiem pa iekšzemes ūdensceļiem Savienībā. Pēc 65 gadu vecuma sasniegšanas kuģu vadīšanas apliecības turētājiem ir jāiziet periodiskas medicīniskās pārbaudes. Ņemot vērā saistībā ar Covid-19 uzliesmojumu, kurš turpinājās pēc 2020. gada 31. augusta, veiktos pasākumus un jo īpaši ierobežoto piekļuvi medicīniskajiem pakalpojumiem medicīnisko pārbaužu veikšanai, kuģu vadīšanas apliecību turētājiem var nebūt iespējams iziet prasītās medicīniskās pārbaudes, kas jāveic laikposmā, uz kuru attiecas minētie pasākumi. Tāpēc katrā attiecīgajā gadījumā, kad medicīnisko pārbaužu iziešanas termiņš citādi būtu beidzies vai citādi beigtos laikā starp 2020. gada 1. septembri un 2021. gada 30. aprīli, minētais termiņš būtu jāpagarina par septiņiem mēnešiem. Attiecīgajām kuģu vadīšanas apliecībām attiecīgi būtu jāpaliek spēkā.

(20) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā (ES) 2016/1629[18] ir noteiktas tehniskās prasības attiecībā uz iekšzemes ūdensceļu kuģiem. Minētās direktīvas 10. pantā ir noteikti ierobežojumi Savienības iekšzemes kuģošanas apliecību derīguma termiņam. Turklāt Direktīvas (ES) 2016/1629 28. pantā ir noteikts, ka dokumenti, kas ir minētās direktīvas darbības jomā un ko pirms 2018. gada 6. oktobra dalībvalstu kompetentās iestādes izdevušas saskaņā ar direktīvu, kas bija piemērojama iepriekš, proti, Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2006/87/EK[19], ir spēkā līdz to derīguma termiņa beigām. Saistībā ar Covid-19 uzliesmojuma noturību pēc 2020. gada 31. augusta veikto pasākumu dēļ kompetentajām iestādēm var būt nepraktiski un dažkārt pat neiespējami veikt tehniskās pārbaudes, kas vajadzīgas, lai pagarinātu attiecīgo apliecību derīguma termiņu vai — Direktīvas (ES) 2016/1629 28. pantā minēto dokumentu gadījumā — tos aizstātu. Lai ļautu turpināt attiecīgo iekšzemes ūdensceļu kuģu ekspluatāciju, tāpēc ir lietderīgi uz septiņu mēnešu laikposmu pagarināt Savienības iekšzemes kuģošanas apliecību un dokumentu, kuri ir Direktīvas (ES) 2016/1629 28. panta darbības jomā, derīguma termiņu, kas citādi būtu beidzies vai citādi beigtos laikā starp 2020. gada 1. septembri un 2021. gada 30. aprīli.

---

17 Padomes Direktīva 96/50/EK (1996. gada 23. jūlijs) par to nosacījumu saskaņošanu, ar kuriem dažādās valstīs piešķir kuģu vadīšanas apliecību kravu un pasažieru pārvadājumiem pa iekšējiem ūdensceļiem Kopienā (OV L 235, 17.9.1996., 31. lpp.).

18 Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2016/1629 (2016. gada 14. septembris), ar ko nosaka tehniskās prasības attiecībā uz iekšzemes ūdensceļu kuģiem, groza Direktīvu 2009/100/EK un atceļ Direktīvu 2006/87/EK (OV L 252, 16.9.2016., 118. lpp.).

19 Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2006/87/EK (2006. gada 12. decembris), ar ko nosaka tehniskās prasības attiecībā uz iekšējo ūdensceļu kuģiem un atceļ Padomes Direktīvu 82/714/EEK (OV L 389, 30.12.2006., 1. lpp.).

(21) Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (EK) Nr. 725/2004[20] paredzēti noteikumi par kuģu un ostas iekārtu drošības pastiprināšanu. Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2005/65/EK[21] ir paredzēti pasākumi, ar ko pastiprina ostu aizsardzību, ņemot vērā ar aizsardzību saistītu incidentu draudus. Minētā direktīva arī nodrošina, ka aizsardzības pasākumi, kuri pieņemti, piemērojot Regulu (EK) Nr. 725/2004, darbojas vēl sekmīgāk, pateicoties pastiprinātai ostu aizsardzībai. Covid-19 uzliesmojums, kas turpinājās pēc 2020. gada 31. augusta, radīja grūtības dalībvalstu iestādēm veikt ar jūras satiksmes drošību saistītās inspekcijas un apsekojumus, lai atjaunotu dažus dokumentus jūras satiksmes drošības jomā. Lai dalībvalstīm un kuģniecības nozarei nodrošinātu elastīgu un pragmatisku pieeju un saglabātu būtisko piegādes ķēžu atvērtību, vienlaikus neapdraudot drošību, minētajos Savienības tiesību aktos prasīto aizsardzības novērtējumu un aizsardzības plānu pārskatīšanas termiņi tāpēc ir jāpagarina par samērīgu laikposmu. Elastīgums būtu jānodrošina arī attiecībā uz jūras satiksmes drošību un mācībām, kas saskaņā ar Savienības tiesību aktiem jūras satiksmes drošības jomā jāveic noteiktos termiņos.

(22) Ja dalībvalsts uzskata, ka tādu pasākumu dēļ, ko tā veikusi, lai novērstu vai ierobežotu Covid-19 izplatīšanos, to noteikumu piemērošana, no kuriem tiek paredzētas atkāpes šajā regulā un kas cita starpā saistīti ar sertifikātu, apliecību, licenču vai atļauju atjaunošanu vai pagarināšanu, var nebūt praktiski iespējama arī pēc šajā regulā norādītajiem datumiem, tad Komisijai vajadzētu būt pilnvarotai, ja minētā dalībvalsts to ir pieprasījusi līdz 2021. gada 1. aprīlim, atļaut konkrētajai dalībvalstij šajā regulā minētos laikposmus attiecīgi vēl pagarināt. Lai garantētu juridisko noteiktību, vienlaikus nodrošinot, ka netiek apdraudēts transporta drošums un drošība, šādam pagarinājumam vajadzētu būt samērīgam ar laikposmu, kurā varētu nebūt praktiski iespējams izpildīt formalitātes, procedūras, pārbaudes un apmācības, un tam jebkurā gadījumā nevajadzētu būt ilgākam par sešiem mēnešiem.

(23) Covid-19 uzliesmojums ir skāris visu Savienību, bet tā ietekme nav bijusi vienmērīga. Uzliesmojuma smaguma pakāpe un laiks dalībvalstīs ir bijuši atšķirīgi. Tā kā atkāpēm no parastos apstākļos piemērotajiem noteikumiem vajadzētu būt samērīgām ar nepieciešamo, tad attiecībā uz Direktīvu 2003/59/EK, 2006/126/EK, Regulu (ES) Nr. 165/2014, Direktīvu 2014/45/ES, Regulu (EK) Nr. 1072/2009, Regulu (EK) Nr. 1073/2009, Direktīvu (ES) 2016/798, 2004/49/EK, 2007/59/EK, 2012/34/ES, 96/50/EK, (ES) 2016/1629, Regulu (EK) Nr. 725/2004 un Direktīvu 2005/65/EK dalībvalstīm vajadzētu būt iespējai turpināt piemērot minētos tiesību aktus, nepiemērojot šajā regulā paredzētās atkāpes, ja minētos aktus ir praktiski iespējams piemērot. Tas pats attiecas uz gadījumu, kad dalībvalsts bija saskārusies ar šādām grūtībām, bet pieņēma atbilstošus valsts pasākumus, lai mazinātu tās. Dalībvalstīm, kas izvēlas izmantot minēto iespēju, tomēr nebūtu jākavē ekonomikas dalībnieki vai indivīdi izmantot šajā regulā paredzētās atkāpes, kas ir piemērojamas citā dalībvalstī, jo īpaši, būtu jāatzīst apliecības, licences, sertifikāti, un atļaujas, kuru derīgums ir pagarināts ar šo regulu. Lai nodrošinātu juridisko noteiktību, dalībvalstīm būtu jāinformē Komisija par saviem lēmumiem nepiemērot šajā regulā paredzētās atkāpes, pirms tā kļūst pilnībā piemērojama **[šīs regulas piemērošanas datums]**.

---

[20] Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 725/2004 (2004. gada 31. marts) par kuģu un ostas iekārtu drošības pastiprināšanu (OV L 129, 29.4.2004., 6. lpp.).

[21] Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2005/65/EK (2005. gada 26. oktobris) par ostu aizsardzības pastiprināšanu (OV L 310, 25.11.2005., 28. lpp.).

(24) Šai regulai nebūtu jāietekmē tiesības, kas piešķirtas ar Komisijas lēmumiem, kuri pieņemti saskaņā ar Regulas (ES) 2020/698 noteikumiem, ar kuriem dalībvalstīm atļauj pagarināt konkrētus minētajā regulā norādītos laikposmus, ciktāl tie var izraisīt pagarinājumus, kas pārsniedz šajā regulā paredzētos.

(25) Tā kā pārejas periods, kas noteikts Līgumā par Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotās Karalistes izstāšanos no Eiropas Savienības un Eiropas Atomenerģijas kopienas, beidzās 2020. gada 31. decembrī, Apvienotajai Karalistei nebūtu jāpiemēro neviens no šīs regulas noteikumiem, pat ja tie attiecas uz laikposmiem pirms minētās dienas.

(26) Ņemot vērā to, ka šīs regulas mērķus, proti, pagarināt Savienības tiesību aktos noteiktos termiņus dažu sertifikātu, apliecību, licenču un atļauju derīguma termiņa atjaunošanai un pagarināšanai, kā arī dažu periodisku pārbaužu un periodisku mācību atlikšanai, reaģējot uz ārkārtējiem apstākļiem, ko izraisījis Covid-19 uzliesmojums, kas turpinājās pēc 2020. gada 31. augusta, autotransporta, dzelzceļa transporta un iekšzemes ūdensceļu transporta un jūras satiksmes drošības jomā, nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, bet ierosinātās rīcības mēroga un iedarbības dēļ tos var labāk sasniegt Savienības līmenī, Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā regulā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi minēto mērķu sasniegšanai.

(27) Ņemot vērā steidzamību, ko radījuši Covid-19 pandēmijas, kas turpinājās pēc 2020. gada 31. augusta, izraisītie ārkārtas apstākļi, tika uzskatīts par lietderīgu paredzēt izņēmumu attiecībā uz astoņu nedēļu laikposmu, kas minēts Līgumam par Eiropas Savienību, Līgumam par Eiropas Savienības darbību un Eiropas Atomenerģijas kopienas dibināšanas līgumam pievienotā Protokola Nr. 1 par valstu parlamentu lomu Eiropas Savienībā 4. pantā.

(28) Covid-19 uzliesmojuma neparedzamā un pēkšņā rakstura, kā arī tā neparedzētā ilguma dēļ nebija iespējams visus atbilstīgos pasākumus pieņemt savlaicīgi. Minētā iemesla dēļ šīs regulas noteikumiem būtu jāattiecas arī uz laikposmu pirms tās stāšanās spēkā. Ņemot vērā minēto noteikumu būtību, šāda pieeja nerada attiecīgo personu tiesiskās paļāvības pārkāpumu.

(29) Ņemot vērā to, ka ir ārkārtīgi svarīgi bez kavēšanās risināt apstākļus, ko izraisījis Covid-19 uzliesmojums autotransporta, dzelzceļa transporta un iekšzemes ūdensceļu transporta un jūras satiksmes drošības jomā, vienlaikus attiecīgā gadījumā nodrošinot dalībvalstīm saprātīgu laikposmu Komisijas informēšanai, ja tās nolemj nepiemērot noteiktas atkāpes, kas paredzētas šajā regulā, šai regulai būtu jāstājas spēkā steidzamības kārtā nākamajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*, lai nodrošinātu to, ka juridiskā nenoteiktība, kas skar daudzas iestādes un pārvadātājus dažādās transporta nozarēs, ilgtu iespējami īsāku laiku – jo īpaši gadījumos, kad attiecīgie termiņi jau ir beigušies,

IR PIEŅĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

Priekšmets

Šajā regulā uz atsauces periodu laiku pēc tiem, kas minēti Regulā (ES) 2020/698, ir noteikti īpaši un pagaidu pasākumi autotransporta, dzelzceļa transporta un iekšzemes ūdensceļu transporta un jūras satiksmes drošības jomā, kas piemērojami dažu sertifikātu, apliecību,

licenču un atļauju derīguma termiņa atjaunošanai un pagarināšanai, kā arī dažu periodisku pārbaužu un periodisku mācību atlikšanai, reaģējot uz ārkārtējiem apstākļiem, ko izraisījis Covid-19 uzliesmojums.

2. pants

Direktīvā 2003/59/EK paredzēto termiņu pagarināšana

1. Neatkarīgi no Direktīvas 2003/59/EK 8. panta 2. un 3. punkta arodprasmes apliecības (APA) turētāja periodiskās apmācības pabeigšanas termiņus, kas saskaņā ar minētajiem noteikumiem citādi būtu beigušies vai citādi beigtos laikā starp 2020. gada 1. septembri un 2021. gada 30. aprīli, katrā atsevišķā gadījumā uzskata par pagarinātu vai bijušu pagarinātu par septiņu mēnešu laikposmu. APA attiecīgi paliek spēkā.

2. Direktīvas 2003/59/EK 10. panta 1. punktā minētā saskaņotā Savienības koda "95", kas paredzēts Direktīvas 2006/126/EK I pielikumā un kuru kompetentās iestādes, pamatojoties uz minētā panta 1. punktā minētajām APA, norādījušas vadītāja apliecībā vai vadītāja kvalifikācijas kartē, derīguma termiņu uzskata par pagarinātu par septiņu mēnešu laikposmu no datuma, kas norādīts katrā šādā vadītāja apliecībā vai vadītāja kvalifikācijas kartē.

3. Direktīvas 2003/59/EK II pielikumā minēto vadītāja kvalifikācijas karšu derīguma termiņu, kas citādi būtu beidzies vai citādi beigtos laikā starp 2020. gada 1. septembri un 2021. gada 30. aprīli, uzskata par pagarinātu vai bijušu pagarinātu par septiņu mēnešu laikposmu no katrā šādā kartē norādītā administratīvā derīguma termiņa.

4. Ja dalībvalsts uzskata, ka sakarā ar tās veiktajiem pasākumiem, kas paredzēti, lai novērstu vai ierobežotu Covid-19 izplatīšanos, periodiskās apmācības pabeigšana vai tās apliecību izdošana, saskaņotā Savienības koda "95" norādīšana vai vadītāja kvalifikācijas karšu atjaunošana, arī pēc 2021. gada 30. aprīļa joprojām varētu nebūt praktiski iespējama, tā var iesniegt pamatotu pieprasījumu saņemt atļauju attiecīgi piemērot 1., 2. un 3. punktā norādīto laikposmu pagarinājumu. Attiecīgi minētais pieprasījums var attiekties uz laiku starp 2020. gada 1. septembri un 2021. gada 30. aprīli vai attiecīgā gadījumā uz 1., 2. un 3. punktā norādītajiem septiņu mēnešu laikposmiem, vai uz abiem. To iesniedz Komisijai vēlākais līdz 2021. gada 1. aprīlim.

5. Ja, saņēmusi pieprasījumu, kas iesniegts saskaņā ar 4. punktu, Komisija konstatē, ka minētajā punktā noteiktās prasības ir izpildītas, tā pieņem lēmumu, ar ko attiecīgajai dalībvalstij atļauj piemērot attiecīgi 1., 2. un 3. punktā norādīto laikposmu pagarinājumu, kā pamatots katrā atsevišķā gadījumā. Pagarinājumu ierobežo, lai atspoguļotu laikposmu, kurā attiecīgās periodiskās apmācības pabeigšana vai attiecīgo apliecību izdošana, saskaņotā Savienības koda "95" norādīšana vai vadītāja kvalifikācijas karšu atjaunošana joprojām varētu nebūt praktiski iespējama, un pagarinājums jebkurā gadījumā nepārsniedz sešus mēnešus.

Komisija minēto lēmumu publicē *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

6. Ja dalībvalsts nav saskārusies un, iespējams, nesaskarsies ar grūtībām, kuru dēļ periodiskās apmācības pabeigšana vai tās apliecību izdošana, saskaņotā Savienības koda "95" norādīšana vai vadītāja kvalifikācijas karšu atjaunošana Covid-19 uzliesmojuma izraisīto ārkārtējo apstākļu dēļ laikā starp 2020. gada 1. septembri un 2021. gada 30. aprīli nav praktiski iespējama, vai ja tā veikusi atbilstīgus valsts pasākumus, lai mazinātu šādas grūtības, minētā dalībvalsts pēc tam, kad tā vispirms informējusi Komisiju, var nolemt nepiemērot 1., 2. un 3. punktus. Dalībvalsts informē Komisiju par savu lēmumu pirms **[šīs regulas spēkā stāšanās diena + 5 darbdienas**]. Komisija informē par to pārējās dalībvalstis un publicē paziņojumu *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Dalībvalsts, kas ir nolēmusi nepiemērot 1., 2. un 3. punktu, kā noteikts šā punkta pirmajā daļā, nekavē neviena tāda ekonomikas dalībnieka vai indivīda pārrobežu aktivitātes, kurš ir izmantojis 1., 2. un 3. punktā izklāstītās atkāpes, kas piemērojamas citā dalībvalstī.

3. pants

Direktīvā 2006/126/EK paredzēto termiņu pagarināšana

1. Neatkarīgi no Direktīvas 2006/126/EK 7. panta un minētās direktīvas I pielikuma 3. punkta d) apakšpunkta vadītāja apliecību derīguma termiņu, kas saskaņā ar minētajiem noteikumiem citādi būtu beidzies vai citādi beigtos laikā starp 2020. gada 1. septembri un 2021. gada 30. aprīli, uzskata par pagarinātu vai bijušu pagarinātu par septiņu mēnešu laikposmu no derīguma termiņa beigām, kas norādīts katrā šādā vadītāja apliecībā.

2. Ja dalībvalsts uzskata, ka sakarā ar tās veiktajiem pasākumiem, kas paredzēti, lai novērstu vai ierobežotu Covid-19 izplatīšanos, vadītāja apliecību atjaunošana arī pēc 2021. gada 30. aprīļa joprojām varētu nebūt praktiski iespējama, tā var iesniegt pamatotu pieprasījumu saņemt atļauju piemērot 1. punktā norādīto laikposmu pagarinājumu. Minētais pieprasījums var attiekties uz laiku starp 2020. gada 1. septembri un 2021. gada 30. aprīli vai uz septiņu mēnešu laikposmu, vai uz abiem. To iesniedz Komisijai vēlākais līdz 2021. gada 1. aprīlim.

3. Ja, saņēmusi pieprasījumu, kas iesniegts saskaņā ar 2. punktu, Komisija konstatē, ka minētajā punktā noteiktās prasības ir izpildītas, tā pieņem lēmumu, ar ko attiecīgajai dalībvalstij atļauj piemērot 1. punktā norādīto laikposmu pagarinājumu, kā pamatots katrā atsevišķā gadījumā. Pagarinājumu ierobežo, lai atspoguļotu laikposmu, kurā vadītāja apliecības atjaunošana joprojām varētu nebūt praktiski iespējama un pagarinājums jebkurā gadījumā nepārsniedz sešus mēnešus.

Komisija minēto lēmumu publicē *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

4. Ja dalībvalsts nav saskārusies un, iespējams, nesaskarsies ar grūtībām, kuru dēļ vadītāja apliecību atjaunošana laikā starp 2020. gada 1. septembri un 2021. gada 30. aprīli nav praktiski iespējama, sakarā ar ārkārtējiem apstākļiem, ko izraisījis Covid-19 uzliesmojums, vai ja tā veikusi atbilstīgus valsts pasākumus, lai mazinātu šādas grūtības, minētā dalībvalsts var nolemt nepiemērot 1. punktu. Dalībvalsts informē Komisiju par savu lēmumu pirms **[šīs regulas spēkā stāšanās diena + 5 darbdienas].** Komisija informē par to pārējās dalībvalstis un publicē paziņojumu *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Dalībvalsts, kas ir nolēmusi nepiemērot 1. punktu, kā noteikts šā panta pirmajā daļā, nekavē neviena tāda ekonomikas dalībnieka vai indivīda pārrobežu aktivitātes, kurš ir izmantojis 1. punktā izklāstītās atkāpes, kas piemērojamas citā dalībvalstī.

4. pants

Regulā (ES) Nr. 165/2014 paredzēto termiņu pagarināšana

1. Neatkarīgi no Regulas (ES) Nr. 165/2014 23. panta, minētā panta 1. punktā paredzētās regulārās inspekcijas, kas citādi būtu bijis jāveic vai citādi būtu jāveic laikā starp 2020. gada 1. septembri un 2021. gada 30. aprīli, veic ne vēlāk kā septiņus mēnešus pēc datuma, kurā tās citādi būtu bijis jāveic saskaņā ar minēto pantu.

2. Neatkarīgi no Regulas (ES) Nr. 165/2014 28. panta gadījumā, ja transportlīdzekļa vadītājs laikā starp 2020. gada 1. septembri un 2021. gada 30. aprīli iesniedz vadītāja kartes atjaunošanas pieteikumu saskaņā ar minētā panta 1. punktu, dalībvalstu kompetentās iestādes izsniedz jaunu vadītāja karti ne vēlāk kā divus mēnešus pēc pieprasījuma saņemšanas. Līdz brīdim, kad transportlīdzekļa vadītājs no karšu izdevējiestādēm saņem jaunu vadītāja karti, uz

transportlīdzekļa vadītāju *mutatis mutandis* attiecas minētās regulas 35. panta 2. punkts, ar noteikumu, ka transportlīdzekļa vadītājs var pierādīt, ka vadītāja kartes atjaunošana bija pieprasīta saskaņā ar minētās regulas 28. panta 1. punktu.

3. Neatkarīgi no Regulas (ES) Nr. 165/2014 29. panta 4. punkta gadījumā, ja transportlīdzekļa vadītājs laikā starp 2020. gada 1. septembri un 2021. gada 30. aprīli iesniedz vadītāja kartes aizvietošanas pieteikumu saskaņā ar minētā panta 4. punktu, dalībvalstu kompetentās iestādes nomaina karti ne vēlāk kā divus mēnešus pēc pieprasījuma saņemšanas. Neatkarīgi no Regulas (ES) Nr. 165/2014 29. panta 5. punkta transportlīdzekļa vadītājs var turpināt vadīt transportlīdzekli, līdz tas no karšu izdevējiestādēm saņem jaunu vadītāja karti, ar nosacījumu, ka transportlīdzekļa vadītājs var pierādīt, ka vadītāja karte, kas bija bojāta vai nedarbojās pareizi, ir nodota atpakaļ kompetentajai iestādei un ir pieprasīta tās aizvietošana.

4. Ja dalībvalsts uzskata, ka sakarā ar tās veiktajiem pasākumiem, kas paredzēti, lai novērstu vai ierobežotu Covid-19 izplatīšanos, regulārās inspekcijas, vadītāja karšu atjaunošana vai vadītāja karšu aizvietošana, kā to prasa Regula (ES) Nr. 165/2014, arī pēc 2021. gada 30. aprīļa joprojām varētu nebūt praktiski iespējama, tā var iesniegt pamatotu pieprasījumu saņemt atļauju attiecīgi piemērot 1., 2. un 3. punktā norādīto laikposmu pagarinājumu. Minētais pieprasījums var attiekties uz laiku starp 2020. gada 1. septembri un 2021. gada 30. aprīli, septiņu mēnešu periodu vai uz jaunu vadītāja karšu izsniegšanai piemērojamiem termiņiem, vai uz jebkuru to kombināciju. To iesniedz Komisijai vēlākais līdz 2021. gada 1. aprīlim.

5. Ja, saņēmusi pieprasījumu, kas iesniegts saskaņā ar 4. punktu, Komisija konstatē, ka minētajā punktā noteiktās prasības ir izpildītas, tā pieņem lēmumu, ar ko attiecīgajai dalībvalstij atļauj piemērot attiecīgi 1., 2. un 3. punktā norādīto laikposmu pagarinājumu, kā pamatots katrā atsevišķā gadījumā. Pagarinājumu ierobežo, lai atspoguļotu laikposmu, kurā regulārās inspekcijas, vadītāja karšu atjaunošana vai aizvietošana joprojām varētu nebūt praktiski iespējama, un pagarinājums jebkurā gadījumā nepārsniedz sešus mēnešus.

Komisija minēto lēmumu publicē *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

6. Ja dalībvalsts nav saskārusies un, iespējams, nesaskarsies ar grūtībām, kuru dēļ regulārās inspekcijas, vadītāja karšu atjaunošana vai vadītāja karšu aizvietošana Covid-19 uzliesmojuma izraisīto ārkārtējo apstākļu dēļ laikā starp 2020. gada 1. septembri un 2021. gada 30. aprīli nav praktiski iespējama, vai ja tā veikusi atbilstīgus valsts pasākumus, lai mazinātu šādas grūtības, minētā dalībvalsts var nolemt nepiemērot 1., 2. un 3. punktus. Dalībvalsts informē Komisiju par savu lēmumu pirms **[šīs regulas spēkā stāšanās diena + 5 darbdienas].** Komisija informē par to pārējās dalībvalstis un publicē paziņojumu *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Dalībvalsts, kas ir nolēmusi nepiemērot 1., 2. un 3. punktu, kā noteikts šā punkta pirmajā daļā, nekavē neviena tāda ekonomikas dalībnieka vai indivīda pārrobežu aktivitātes, kurš ir izmantojis 1., 2. un 3. punktā izklāstītās atkāpes, kas piemērojamas citā dalībvalstī.

5. pants

Direktīvā 2014/45/ES paredzēto termiņu pagarināšana

1. Neatkarīgi no Direktīvas 2014/45/ES 5. panta 1. punkta un 10. panta 1. punkta un minētās direktīvas II pielikuma 8. punktu to tehnisko apskašu termiņus, kuras saskaņā ar minētajiem noteikumiem citādi būtu bijis jāveic vai citādi būtu jāveic laikā starp 2020. gada 1. septembri un 2021. gada 30. aprīli, uzskata par pagarinātiem vai bijušiem pagarinātiem par septiņu mēnešu laikposmu.

2. Neatkarīgi no Direktīvas 2014/45/ES 8. panta un minētās direktīvas II pielikuma 8. punktu tehniskās apskates sertifikātu derīguma termiņu, kurš beidzas laikā starp 2020. gada 1. septembri un 2021. gada 30. aprīli, uzskata par pagarinātu vai bijušu pagarinātu par septiņu mēnešu laikposmu.

3. Ja dalībvalsts uzskata, ka sakarā ar tās veiktajiem pasākumiem, kas paredzēti, lai novērstu vai ierobežotu Covid-19 izplatīšanos, tehnisko apskašu veikšana vai tehniskās apskates sertifikātu izdošana arī pēc 2021. gada 30. aprīļa joprojām varētu nebūt praktiski iespējama, tā var iesniegt pamatotu pieprasījumu saņemt atļauju piemērot attiecīgi 1. un 2. punktā norādīto laikposmu pagarinājumu. Minētais pieprasījums var attiekties uz laiku starp 2020. gada 1. septembri un 2021. gada 30. aprīli vai uz septiņu mēnešu laikposmu, vai uz abiem. To iesniedz Komisijai vēlākais līdz 2021. gada 1. aprīlim.

4. Ja, saņēmusi pieprasījumu, kas iesniegts saskaņā ar 3. punktu, Komisija konstatē, ka minētajā punktā noteiktās prasības ir izpildītas, tā pieņem lēmumu, ar ko attiecīgajai dalībvalstij atļauj piemērot attiecīgi 1. un 2. punktā norādīto laikposmu pagarinājumu, kā pamatots katrā atsevišķā gadījumā. Pagarinājumu ierobežo, lai atspoguļotu laikposmu, kurā tehnisko apskašu veikšana vai tehniskās apskates sertifikātu izdošana, iespējams, joprojām nebūs praktiski iespējama, un pagarinājums jebkurā gadījumā nepārsniedz sešus mēnešus.

Komisija minēto lēmumu publicē *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

5. Ja dalībvalsts nav saskārusies un, iespējams, nesaskarsies ar grūtībām, kuru dēļ tehnisko apskašu veikšana vai tehniskās apskates sertifikātu izdošana Covid-19 uzliesmojuma izraisīto ārkārtējo apstākļu dēļ laikā starp 2020. gada 1. septembri un 2021. gada 30. aprīli nav praktiski iespējama, vai ja tā ir veikusi atbilstīgus valsts pasākumus, lai mazinātu šādas grūtības, minētā dalībvalsts var nolemt nepiemērot 1. un 2. punktu. Dalībvalsts informē Komisiju par savu lēmumu pirms **[šīs regulas spēkā stāšanās diena + 5 darbdienas].** Komisija informē par to pārējās dalībvalstis un publicē paziņojumu *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Dalībvalsts, kas ir nolēmusi nepiemērot 1. un 2. punktu, kā noteikts šā punkta pirmajā daļā, nekavē neviena tāda ekonomikas dalībnieka vai indivīda pārrobežu aktivitātes, kurš ir izmantojis 1. un 2. punktā izklāstītās atkāpes, kas piemērojamas citā dalībvalstī.

6. pants

Regulā (EK) Nr. 1071/2009 paredzēto termiņu pagarināšana

1. Neatkarīgi no Regulas (EK) Nr. 1071/2009 13. panta 1. punkta b) un c) apakšpunkta, ja kompetentā iestāde attiecībā uz laiku starp 2020. gada 1. septembri un 2021. gada 30. aprīli konstatē, ka minētās regulas 5. panta b) un c) apakšpunktā noteiktās prasības attiecībā uz transportlīdzekli vai transportlīdzekļiem, kam jābūt attiecīgo autotransporta uzņēmumu rīcībā un kurus tiem jāizmanto, nav izpildītas, vai, pamatojoties uz minētās regulas 7. panta 1. un 2. punktā minētajiem gada pārskatiem un apliecinājumiem, kas aptver visu periodu no 2020. gada 1. septembra līdz 2021. gada 30. aprīlim vai tā daļu, konstatē, ka autotransporta uzņēmums neizpilda prasību par finansiālo stāvokli, kas noteikta minētās regulas 3. panta 1. punkta c) apakšpunktā, laika ierobežojumi, ko minētās regulas 13. panta 1. punkta b) un c) apakšpunkta nolūkos nosaka kompetentā iestāde, nepārsniedz 12 mēnešus.

2. Neatkarīgi no Regulas (EK) Nr. 1071/2009 13. panta 1. punkta b) un c) apakšpunkta, ja kompetentā iestāde laikā no 2020. gada 28. maija līdz **[šīs regulas spēkā stāšanās dienai]** ir konstatējusi, ka transporta uzņēmums neatbilst prasībām attiecībā uz transportlīdzekli vai transportlīdzekļiem, kam jābūt attiecīgo autotransporta uzņēmumu rīcībā un kurus tiem jāizmanto kā noteikts minētās regulas 5. panta b) un c) punktā, vai ja minētā uzņēmuma

finansiālā stāvokļa prasība, kas noteikta šīs regulas 3. panta 1. punkta c) apakšpunktā, un kurai ir noteikts termiņš, lai situāciju labotu, kompetentās iestādes var pagarināt minēto termiņu ar nosacījumu, ka termiņš nav beidzies līdz dienai, kad šī regula stājas spēkā. Šādi pagarināts termiņš nevar pārsniegt 12 mēnešus.

7. pants

Regulā (EK) Nr. 1072/2009 paredzēto termiņu pagarināšana

1. Neatkarīgi no Regulas (EK) Nr. 1072/2009 4. panta 2. punkta Kopienas atļauju derīguma termiņu, kas saskaņā ar minēto noteikumu citādi būtu beidzies vai citādi beigtos laikā starp 2020. gada 1. septembri un 2021. gada 30. aprīli, uzskata par pagarinātu vai bijušu pagarinātu par septiņu mēnešu laikposmu. Apliecinātās kopijas attiecīgi paliek spēkā.

2. Neatkarīgi no Regulas (EK) Nr. 1072/2009 5. panta 7. punkta transportlīdzekļa vadītāja atestātu derīguma termiņu, kas saskaņā ar minēto noteikumu citādi būtu beidzies vai citādi beigtos laikā starp 2020. gada 1. septembri un 2021. gada 30. aprīli, uzskata par pagarinātu vai bijušu pagarinātu par septiņu mēnešu laikposmu.

3. Ja dalībvalsts uzskata, ka sakarā ar tās veiktajiem pasākumiem, kas paredzēti, lai novērstu vai ierobežotu Covid-19 izplatīšanos, Kopienas atļauju vai transportlīdzekļa vadītāja atestātu atjaunošana arī pēc 2021. gada 30. aprīļa joprojām varētu nebūt praktiski iespējama, tā var iesniegt pamatotu pieprasījumu saņemt atļauju attiecīgi piemērot 1. un 2. punktā norādīto laikposmu pagarinājumu. Minētais pieprasījums var attiekties uz laiku starp 2020. gada 1. septembri un 2021. gada 30. aprīli vai uz septiņu mēnešu laikposmu, vai uz abiem. To iesniedz Komisijai vēlākais līdz 2021. gada 1. aprīlim.

4. Ja, saņēmusi pieprasījumu, kas iesniegts saskaņā ar 3. punktu, Komisija konstatē, ka minētajā punktā noteiktās prasības ir izpildītas, tā pieņem lēmumu, ar ko attiecīgajai dalībvalstij atļauj piemērot attiecīgi 1. un 2. punktā norādīto laikposmu pagarinājumu, kā pamatots katrā atsevišķā gadījumā. Pagarinājumu ierobežo, lai atspoguļotu laikposmu, kurā Kopienas atļauju vai transportlīdzekļa vadītāja atestātu atjaunošana joprojām varētu nebūt praktiski iespējama, un pagarinājums jebkurā gadījumā nepārsniedz sešus mēnešus.

Komisija minēto lēmumu publicē *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

5. Ja dalībvalsts nav saskārusies un, iespējams, nesaskarsies ar grūtībām, kuru dēļ Kopienas atļauju vai transportlīdzekļa vadītāja atestātu atjaunošana Covid-19 uzliesmojuma izraisīto ārkārtējo apstākļu dēļ laikā starp 2020. gada 1. septembri un 2021. gada 30. aprīli nav praktiski iespējama, vai ja tā ir veikusi atbilstīgus valsts pasākumus, lai mazinātu šādas grūtības, minētā dalībvalsts var nolemt nepiemērot 1. un 2. punktu. Dalībvalsts informē Komisiju par savu lēmumu pirms **[šīs regulas spēkā stāšanās diena + 5 darbdienas].** Komisija informē par to pārējās dalībvalstis un publicē paziņojumu *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Dalībvalsts, kas ir nolēmusi nepiemērot 1. un 2. punktu, kā noteikts pirmajā daļā, nekavē neviena tāda ekonomikas dalībnieka vai indivīda pārrobežu aktivitātes, kurš ir izmantojis 1. un 2. punktā izklāstītās atkāpes, kas piemērojamas citā dalībvalstī.

8. pants

Regulā (EK) Nr. 1073/2009 paredzēto termiņu pagarināšana

1. Neatkarīgi no Regulas (EK) Nr. 1073/2009 4. panta 4. punkta Kopienas atļauju derīguma termiņu, kas saskaņā ar minēto noteikumu citādi būtu beidzies vai citādi beigtos laikā no

2020. gada 1. septembra līdz 2021. gada 30. aprīlim, uzskata par pagarinātu vai bijušu pagarinātu par septiņu mēnešu laikposmu. Apliecinātās kopijas attiecīgi paliek spēkā.

2. Neatkarīgi no Regulas (EK) Nr. 1073/2009 8. panta 3. punkta lēmumus par pieteikumu atļaujai regulāru pārvadājumu veikšanai, kurus pārvadātāji iesnieguši laikā no 2020. gada 1. septembra līdz 2021. gada 30. aprīlim, atļaujas izsniedzēja iestāde pieņem sešu mēnešu laikā no pieteikuma iesniegšanas datuma. Neatkarīgi no Regulas (EK) Nr. 1073/2009 8. panta 2. punkta dalībvalstu kompetentās iestādes, kuru piekrišana attiecībā uz šādu pieteikumu ir lūgta saskaņā ar minētā panta 1. punktu, savu lēmumu par pieteikumu atļaujas izsniedzējai iestādei paziņo trīs mēnešu laikā. Ja atļaujas izsniedzēja iestāde trīs mēnešu laikā nesaņem atbildi, uzskata, ka iestādes, ar kurām notikusi apspriešanās, ir devušas piekrišanu, un atļaujas izsniedzēja iestāde var piešķirt atļauju.

3. Ja dalībvalsts uzskata, ka sakarā ar tās veiktajiem pasākumiem, kas paredzēti, lai novērstu vai ierobežotu Covid-19 izplatīšanos, Kopienas atļauju atjaunošana arī pēc 2021. gada 30. aprīļa joprojām varētu nebūt praktiski iespējama, tā var iesniegt pamatotu pieprasījumu saņemt atļauju piemērot 1. punktā norādīto laikposmu pagarinājumu. Minētais pieprasījums var attiekties uz laiku starp 2020. gada 1. septembri un 2021. gada 30. aprīli vai uz septiņu mēnešu laikposmu, vai uz jebkuru to kombināciju. To iesniedz Komisijai vēlākais līdz 2021. gada 1. aprīlim.

4. Ja, saņēmusi pieprasījumu, kas iesniegts saskaņā ar 3. punktu, Komisija konstatē, ka minētajā punktā noteiktās prasības ir izpildītas, tā pieņem lēmumu, ar ko attiecīgajai dalībvalstij atļauj piemērot 1. punktā norādīto laikposmu pagarinājumu, kā pamatots katrā atsevišķā gadījumā. Pagarinājumu ierobežo, lai atspoguļotu laikposmu, kurā Kopienas atļauju atjaunošana joprojām varētu nebūt praktiski iespējama, un pagarinājums jebkurā gadījumā nepārsniedz sešus mēnešus.

Komisija minēto lēmumu publicē *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

5. Ja dalībvalsts nav saskārusies un, iespējams, nesaskarsies ar grūtībām, kuru dēļ Kopienas atļauju atjaunošana laikā starp 2020. gada 1. septembri un 2021. gada 30. aprīli nav praktiski iespējama, sakarā ar ārkārtējiem apstākļiem, ko izraisījis Covid-19 uzliesmojums, vai ja tā veikusi atbilstīgus valsts pasākumus, lai mazinātu šādas grūtības, minētā dalībvalsts var nolemt nepiemērot 1. punktu. Dalībvalsts informē Komisiju par savu lēmumu pirms **[šīs regulas spēkā stāšanās diena + 5 darbdienas].** Komisija informē par to pārējās dalībvalstis un publicē paziņojumu *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Dalībvalsts, kas ir nolēmusi nepiemērot 1. punktu, kā noteikts šā panta pirmajā daļā, nekavē neviena tāda ekonomikas dalībnieka vai indivīda pārrobežu aktivitātes, kurš ir izmantojis 1. punktā izklāstītās atkāpes, kas piemērojamas citā dalībvalstī.

9. pants

Direktīvā (ES) 2016/798 paredzēto termiņu pagarināšana

1. Neatkarīgi no Direktīvas (ES) 2016/798 10. panta 13. punkta vienoto drošības sertifikātu atjaunošanas termiņus, kas saskaņā ar minēto noteikumu citādi būtu beigušies vai citādi beigtos laikā starp 2020. gada 1. septembri un 2021. gada 30. aprīli, uzskata par pagarinātiem vai bijušiem pagarinātiem par septiņu mēnešu laikposmu. Attiecīgie vienotie drošības sertifikāti attiecīgi paliek spēkā.

2. Neatkarīgi no Direktīvas (ES) 2016/798 12. panta 2. punkta drošības atļauju derīguma termiņu, kas saskaņā ar minēto noteikumu citādi būtu beidzies vai citādi beigtos laikā starp

2020. gada 1. septembri un 2021. gada 30. aprīli, uzskata par pagarinātu vai bijušu pagarinātu par septiņu mēnešu laikposmu.

3. Ja dalībvalsts uzskata, ka sakarā ar tās veiktajiem pasākumiem, kas paredzēti, lai novērstu vai ierobežotu Covid-19 izplatīšanos, saskaņā ar Direktīvas (ES) 2016/798 10. panta 8. punktu izdoto vienoto drošības sertifikātu atjaunošana vai drošības atļauju derīguma termiņa pagarināšana arī pēc 2021. gada 30. aprīļa joprojām varētu nebūt praktiski iespējama, tā var iesniegt pamatotu pieprasījumu saņemt atļauju attiecīgi piemērot 1. un 2. punktā norādīto laikposmu pagarinājumu. Minētais pieprasījums var attiekties uz laiku starp 2020. gada 1. septembri un 2021. gada 30. aprīli vai uz attiecīgi 1. un 2. punktā norādīto septiņu mēnešu laikposmu, vai uz abiem. To iesniedz Komisijai vēlākais līdz 2021. gada 1. aprīlim.

4. Ja, saņēmusi pieprasījumu, kas iesniegts saskaņā ar 3. punktu, Komisija konstatē, ka minētajā punktā noteiktās prasības ir izpildītas, tā pieņem lēmumu, ar ko attiecīgajai dalībvalstij atļauj piemērot attiecīgi 1. un 2. punktā norādīto laikposmu pagarinājumu, kā pamatots katrā atsevišķā gadījumā. Pagarinājumu ierobežo, lai atspoguļotu laikposmu, kurā vienoto drošības sertifikātu atjaunošana vai drošības atļauju derīguma termiņa pagarināšana joprojām varētu nebūt praktiski iespējama, un pagarinājums jebkurā gadījumā nepārsniedz sešus mēnešus.

Komisija minēto lēmumu publicē *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

5. Ja dalībvalsts nav saskārusies un, iespējams, nesaskarsies ar grūtībām, kuru dēļ saskaņā ar Direktīvas (ES) 2016/798 10. panta 8. punktu izdoto vienoto drošības sertifikātu atjaunošana vai drošības atļauju derīguma termiņa pagarināšana Covid-19 uzliesmojuma izraisīto ārkārtējo apstākļu dēļ laikā starp 2020. gada 1. septembri un 2021. gada 30. aprīli nav praktiski iespējama, vai ja tā veikusi atbilstīgus valsts pasākumus, lai mazinātu šādas grūtības, minētā dalībvalsts pēc tam, kad tā vispirms informējusi Komisiju, var nolemt nepiemērot 1. un 2. punktu. Dalībvalsts informē Komisiju par savu lēmumu pirms **[šīs regulas spēkā stāšanās diena + 5 darbdienas].** Komisija informē par to pārējās dalībvalstis un publicē paziņojumu *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Dalībvalsts, kas ir nolēmusi nepiemērot 1. un 2. punktu, kā noteikts šā punkta pirmajā daļā, nekavē neviena tāda ekonomikas dalībnieka vai indivīda pārrobežu aktivitātes, kurš ir izmantojis 1. un 2. punktā izklāstītās atkāpes, kas piemērojamas citā dalībvalstī.

10. pants

Direktīvā 2004/49/EK paredzēto termiņu pagarināšana

1. Neatkarīgi no Direktīvas 2004/49/EK 10. panta 5. punkta drošības sertifikātu atjaunošanas termiņus, kas saskaņā ar minēto noteikumu citādi būtu beigušies vai citādi beigtos laikā starp 2020. gada 1. septembri un 2021. gada 30. aprīli, uzskata par pagarinātiem vai bijušiem pagarinātiem par septiņu mēnešu laikposmu. Attiecīgie drošības sertifikāti attiecīgi paliek spēkā.

2. Neatkarīgi no Direktīvas 2004/49/EK 11. panta 2. punkta drošības atļauju atjaunošanas termiņus, kas saskaņā ar minēto noteikumu citādi būtu beigušies vai citādi beigtos laikā starp 2020. gada 1. septembri un 2021. gada 30. aprīli, uzskata par pagarinātiem vai bijušiem pagarinātiem par septiņu mēnešu laikposmu. Attiecīgās drošības atļaujas attiecīgi paliek spēkā.

3. Ja dalībvalsts uzskata, ka sakarā ar tās veiktajiem pasākumiem, kas paredzēti, lai novērstu vai ierobežotu Covid-19 izplatīšanos, drošības sertifikātu vai drošības atļauju atjaunošana arī pēc 2021. gada 30. marta joprojām varētu nebūt praktiski iespējama, tā var iesniegt pamatotu

pieprasījumu saņemt atļauju attiecīgi piemērot 1. un 2. punktā norādīto laikposmu pagarinājumu. Minētais pieprasījums var attiekties uz laiku starp 2020. gada 1. septembri un 2021. gada 30. aprīli vai uz attiecīgi 1. un 2. punktā norādītajiem septiņu mēnešu laikposmiem, vai uz abiem. To iesniedz Komisijai vēlākais līdz 2021. gada 1. aprīlim.

4. Ja, saņēmusi pieprasījumu, kas iesniegts saskaņā ar 3. punktu, Komisija konstatē, ka minētajā punktā noteiktās prasības ir izpildītas, tā pieņem lēmumu, ar ko attiecīgajai dalībvalstij atļauj piemērot attiecīgi 1. un 2. punktā norādīto laikposmu pagarinājumu, kā pamatots katrā atsevišķā gadījumā. Pagarinājumu ierobežo, lai atspoguļotu laikposmu, kurā drošības sertifikātu vai drošības atļauju atjaunošana joprojām varētu nebūt praktiski iespējama, un pagarinājums jebkurā gadījumā nepārsniedz sešus mēnešus.

Komisija minēto lēmumu publicē *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

5. Ja dalībvalsts nav saskārusies un, iespējams, nesaskarsies ar grūtībām, kuru dēļ drošības sertifikātu vai drošības atļauju atjaunošana Covid-19 uzliesmojuma izraisīto ārkārtējo apstākļu dēļ laikā starp 2020. gada 1. septembri un 2021. gada 30. aprīli nav praktiski iespējama, vai ja tā ir veikusi atbilstīgus valsts pasākumus, lai mazinātu šādas grūtības, minētā dalībvalsts var nolemt nepiemērot 1. un 2. punktu. Dalībvalsts informē Komisiju par savu lēmumu pirms **[šīs regulas spēkā stāšanās diena + 5 darbdienas].** Komisija informē par to pārējās dalībvalstis un publicē paziņojumu *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Dalībvalsts, kas ir nolēmusi nepiemērot 1. un 2. punktu, kā noteikts šā punkta pirmajā daļā, nekavē neviena tāda ekonomikas dalībnieka vai indivīda pārrobežu aktivitātes, kurš ir izmantojis 1. un 2. punktā izklāstītās atkāpes, kas piemērojamas citā dalībvalstī.

11. pants

Direktīvā 2007/59/EK paredzēto termiņu pagarināšana

1. Neatkarīgi no Direktīvas 2007/59/EK 14. panta 5. punkta apliecību derīguma termiņu, kuru derīguma termiņš citādi būtu beidzies vai citādi beigtos laikā starp 2020. gada 1. septembri un 2021. gada 30. aprīli, uzskata par pagarinātu vai bijušu pagarinātu par septiņu mēnešu laikposmu no katras šādas apliecības derīguma termiņa beigām.

2. Neatkarīgi no Direktīvas 2007/59/EK 16. panta un II un VII pielikuma periodisko pārbaužu iziešanas termiņus, kas saskaņā ar minētajiem noteikumiem citādi būtu beigušies vai citādi beigtos laikā starp 2020. gada 1. septembri un 2021. gada 30. aprīli, katrā atsevišķā gadījumā uzskata par pagarinātiem vai bijušiem pagarinātiem par septiņu mēnešu laikposmu. Minētās direktīvas 14. pantā minētās apliecības un minētās direktīvas 15. pantā minētie sertifikāti attiecīgi paliek spēkā.

3. Ja dalībvalsts uzskata, ka sakarā ar tās veiktajiem pasākumiem, kas paredzēti, lai novērstu vai ierobežotu Covid-19 izplatīšanos, apliecību atjaunošana vai periodisko pārbaužu iziešana arī pēc 2021. gada 30. aprīļa joprojām varētu nebūt praktiski iespējama, tā var iesniegt pamatotu pieprasījumu saņemt atļauju attiecīgi piemērot 1. un 2. punktā norādīto laikposmu pagarinājumu. Minētais pieprasījums var attiekties uz laiku starp 2020. gada 1. septembri un 2021. gada 30. aprīli vai uz attiecīgi 1. un 2. punktā norādīto septiņu mēnešu laikposmu, vai uz abiem. To iesniedz Komisijai vēlākais līdz 2021. gada 1. aprīlim.

4. Ja, saņēmusi pieprasījumu, kas iesniegts saskaņā ar 3. punktu, Komisija konstatē, ka minētajā punktā noteiktās prasības ir izpildītas, tā pieņem lēmumu, ar ko attiecīgajai dalībvalstij atļauj piemērot attiecīgi 1. un 2. punktā norādīto laikposmu pagarinājumu, kā pamatots katrā atsevišķā gadījumā. Pagarinājumu ierobežo, lai atspoguļotu laikposmu, kurā

apliecību atjaunošana vai periodisko pārbaužu iziešana joprojām varētu nebūt praktiski iespējama, un pagarinājums jebkurā gadījumā nepārsniedz sešus mēnešus.

Komisija minēto lēmumu publicē *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

5. Ja dalībvalsts nav saskārusies un, iespējams, nesaskarsies ar grūtībām, kuru dēļ apliecību atjaunošana vai periodisko pārbaužu iziešana Covid-19 uzliesmojuma izraisīto ārkārtējo apstākļu dēļ laikā starp 2020. gada 1. septembri un 2021. gada 30. aprīli nav praktiski iespējama, vai ja tā ir veikusi atbilstīgus valsts pasākumus, lai mazinātu šādas grūtības, minētā dalībvalsts var nolemt nepiemērot 1. un 2. punktu. Dalībvalsts informē Komisiju par savu lēmumu pirms **[šīs regulas spēkā stāšanās diena + 5 darbdienas].** Komisija informē par to pārējās dalībvalstis un publicē paziņojumu *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Dalībvalsts, kas ir nolēmusi nepiemērot 1. un 2. punktu, kā noteikts šā punkta pirmajā daļā, nekavē neviena tāda ekonomikas dalībnieka vai indivīda pārrobežu aktivitātes, kurš ir izmantojis 1. un 2. punktā izklāstītās atkāpes, kas piemērojamas citā dalībvalstī.

12. pants

Direktīvā 2012/34/ES paredzēto termiņu pagarināšana

1. Neatkarīgi no Direktīvas 2012/34/ES 23. panta 2. punkta, ja licencēšanas iestāde ir paredzējusi regulāru pārskatīšanu, šīs regulārās pārskatīšanas termiņus, kas saskaņā ar minētajiem noteikumiem citādi būtu beigušies vai citādi beigtos laikā starp 2020. gada 1. septembri un 2021. gada 30. aprīli, uzskata par pagarinātiem vai bijušiem pagarinātiem par septiņu mēnešu laikposmu.

2. Neatkarīgi no Direktīvas 2012/34/ES 24. panta 3. punkta pagaidu licenču derīguma termiņu, kas saskaņā ar minēto noteikumu citādi būtu beidzies vai citādi beigtos laikā starp 2020. gada 1. septembri un 2021. gada 30. aprīli, uzskata par pagarinātu vai bijušu pagarinātu par septiņu mēnešu laikposmu no katra šādā pagaidu licencē norādītā derīguma termiņa beigām.

3. Neatkarīgi no Direktīvas 2012/34/ES 25. panta 2. punkta licencēšanas iestāde lēmumu par pieteikumiem, kas iesniegti laikā starp 2020. gada 1. septembri un 2021. gada 30. aprīli, pieņem ne vēlāk kā desmit mēnešus pēc tam, kad ir iesniegta visa attiecīgā informācija, jo īpaši minētās direktīvas III pielikumā minētā informācija.

4. Ja dalībvalsts uzskata, ka sakarā ar tās veiktajiem pasākumiem, kas paredzēti, lai novērstu vai ierobežotu Covid-19 izplatīšanos, regulāras pārskatīšanas veikšana vai licenču apturēšanas izbeigšana vai jaunu licenču izdošana gadījumos, kad licences ir iepriekš atsauktas, arī pēc 2021. gada 30. aprīļa joprojām varētu nebūt praktiski iespējama, tā var iesniegt pamatotu pieprasījumu saņemt atļauju attiecīgi piemērot 1. un 2. punktā norādīto laikposmu pagarinājumu. Minētais pieprasījums var attiekties uz laiku starp 2020. gada 1. septembri un 2021. gada 30. aprīli vai uz septiņu mēnešu laikposmu, vai uz abiem. To iesniedz Komisijai vēlākais līdz 2021. gada 1. aprīlim.

5. Ja, saņēmusi pieprasījumu, kas iesniegts saskaņā ar 4. punktu, Komisija konstatē, ka minētajā punktā noteiktās prasības ir izpildītas, tā pieņem lēmumu, ar ko attiecīgajai dalībvalstij atļauj piemērot 1. un 2. punktā norādīto laikposmu pagarinājumu, kā pamatots katrā atsevišķā gadījumā. Pagarinājumu ierobežo, lai atspoguļotu laikposmu, kurā licenču apturēšanas izbeigšana vai jaunu licenču izdošana gadījumos, kad licences ir iepriekš atsauktas, joprojām varētu nebūt praktiski iespējama, un pagarinājums jebkurā gadījumā nepārsniedz sešus mēnešus.

Komisija minēto lēmumu publicē *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

6. Ja dalībvalsts nav saskārusies un, iespējams, nesaskarsies ar grūtībām, kuru dēļ regulāras pārskatīšanas veikšana vai licenču apturēšanas izbeigšana vai jaunu licenču izdošana gadījumos, kad licences ir iepriekš atsauktas, Covid-19 uzliesmojuma izraisīto ārkārtējo apstākļu dēļ laikā starp 2020. gada 1. septembri un 2021. gada 30. aprīli nav praktiski iespējama, vai ja tā veikusi atbilstīgus valsts pasākumus, lai mazinātu šādas grūtības, minētā dalībvalsts pēc tam, kad tā vispirms informējusi Komisiju, var nolemt nepiemērot 1. un 2. punktu. Dalībvalsts informē Komisiju par savu lēmumu pirms **[šīs regulas spēkā stāšanās diena + 5 darbdienas].** Komisija informē par to pārējās dalībvalstis un publicē paziņojumu *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.*

Dalībvalsts, kas ir nolēmusi nepiemērot 1. un 2. punktu, kā noteikts šā punkta pirmajā daļā, nekavē neviena tāda ekonomikas dalībnieka vai indivīda pārrobežu aktivitātes, kurš ir izmantojis 1. un 2. punktā izklāstītās atkāpes, kas piemērojamas citā dalībvalstī.

13. pants

Kārtība, kas neatbilstības prasībām par finanšu pietiekamību gadījumā piemērojama dzelzceļa pārvadājumu uzņēmumu licencēm saskaņā ar Direktīvu 2012/34/ES

Neatkarīgi no Direktīvas 2012/34/ES 24. panta 1. punkta gadījumā, ja licencēšanas iestāde, pamatojoties uz minētajā noteikumā minēto pārbaudi, kas veikta laikā starp 2020. gada 1. septembri un 2021. gada 30. aprīli, konstatē, ka dzelzceļa pārvadājumu uzņēmums vairs nespēj izpildīt minētās direktīvas 20. pantā noteiktās prasības, kas saistītas ar finanšu pietiekamību, tā pirms 2021. gada 30. aprīļa var nolemt neapturēt vai neatsaukt attiecīgā dzelzceļa pārvadājumu uzņēmuma licenci, ar noteikumu, ka nav apdraudēta drošība un ka ir reālas izredzes turpmākajos septiņos mēnešos pietiekami uzlabot dzelzceļa pārvadājumu uzņēmuma finanšu stāvokli.

14. pants

Direktīvā 96/50/EK paredzēto termiņu pagarināšana

1. Neatkarīgi no Direktīvas 96/50/EK 6. panta 2. punkta medicīnisko pārbaužu iziešanas termiņus, kas saskaņā ar minēto noteikumu citādi būtu beigušies vai citādi beigtos laikā starp 2020. gada 1. septembri un 2021. gada 30. aprīli, uzskata par pagarinātiem vai bijušiem pagarinātiem par septiņu mēnešu laikposmu. Kuģu vadīšanas apliecības personām, uz kurām attiecas minētās direktīvas 6. panta 2. punktā minētā medicīniskā pārbaude, attiecīgi paliek spēkā.

2. Ja dalībvalsts uzskata, ka sakarā ar tās veiktajiem pasākumiem, kas paredzēti, lai novērstu vai ierobežotu Covid-19 izplatīšanos, medicīnisko pārbaužu iziešana arī pēc 2021. gada 30. aprīļa joprojām varētu nebūt praktiski iespējama, tā var iesniegt pamatotu pieprasījumu saņemt atļauju attiecīgi piemērot 1. punktā norādīto laikposmu pagarinājumu. Minētais pieprasījums var attiekties uz laiku starp 2020. gada 1. septembri un 2021. gada 30. aprīli vai uz 1. punktā norādīto septiņu mēnešu laikposmu, vai uz abiem. To iesniedz Komisijai vēlākais līdz 2021. gada 1. aprīlim.

3. Ja, saņēmusi pieprasījumu, kas iesniegts saskaņā ar 2. punktu, Komisija konstatē, ka minētajā punktā noteiktās prasības ir izpildītas, tā pieņem lēmumu, ar ko attiecīgajai dalībvalstij atļauj piemērot 1. punktā norādīto laikposmu pagarinājumu, kā pamatots katrā atsevišķā gadījumā. Pagarinājumu ierobežo, lai atspoguļotu laikposmu, kurā medicīnisko pārbaužu iziešana joprojām varētu nebūt praktiski iespējama, un pagarinājums jebkurā gadījumā nepārsniedz sešus mēnešus.

Komisija minēto lēmumu publicē *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

4. Ja dalībvalsts nav saskārusies un, iespējams, nesaskarsies ar grūtībām, kuru dēļ medicīnisko pārbaužu iziešanas termiņu ievērošana laikā starp 2020. gada 1. septembri un 2021. gada 30. aprīli nav praktiski iespējama, sakarā ar ārkārtējiem apstākļiem, ko izraisījis Covid-19 uzliesmojums, vai ja tā veikusi atbilstīgus valsts pasākumus, lai mazinātu šādas grūtības, minētā dalībvalsts var nolemt nepiemērot 1. punktu. Dalībvalsts informē Komisiju par savu lēmumu pirms **[šīs regulas spēkā stāšanās diena + 5 darbdienas].** Komisija informē par to pārējās dalībvalstis un publicē paziņojumu *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Dalībvalsts, kas ir nolēmusi nepiemērot 1. punktu, kā noteikts šā panta pirmajā daļā, nekavē neviena tāda ekonomikas dalībnieka vai indivīda pārrobežu aktivitātes, kurš ir izmantojis 1. punktā izklāstītās atkāpes, kas piemērojamas citā dalībvalstī.

15. pants

Direktīvā (ES) 2016/1629 paredzēto termiņu pagarināšana

1. Neatkarīgi no Direktīvas (ES) 2016/1629 10. panta Savienības iekšzemes kuģošanas apliecību derīguma termiņu, kas saskaņā ar minēto noteikumu citādi būtu beidzies vai citādi beigtos laikā starp 2020. gada 1. septembri un 2021. gada 30. aprīli, uzskata par pagarinātu vai bijušu pagarinātu par septiņu mēnešu laikposmu.

2. Neatkarīgi no Direktīvas (ES) 2016/1629 28. panta dokumentu, kuri ir minētās direktīvas darbības jomā un kurus pirms 2018. gada 6. oktobra dalībvalstu kompetentās iestādes izdevušas saskaņā ar Direktīvu 2006/87/EK, derīguma termiņu, kas saskaņā ar minēto noteikumu citādi būtu beidzies vai citādi beigtos laikā starp 2020. gada 1. septembri un 2021. gada 30. aprīli, uzskata par pagarinātu vai bijušu pagarinātu par septiņu mēnešu laikposmu.

3. Ja dalībvalsts uzskata, ka sakarā ar tās veiktajiem pasākumiem, kas paredzēti, lai novērstu vai ierobežotu Covid-19 izplatīšanos, Savienības iekšzemes kuģošanas apliecību vai 2. punktā minēto dokumentu atjaunošana arī pēc 2021. gada 30. aprīļa joprojām varētu nebūt praktiski iespējama, tā var iesniegt pamatotu pieprasījumu saņemt atļauju attiecīgi piemērot 1. un 2. punktā norādīto laikposmu pagarinājumu. Minētais pieprasījums var attiekties uz laiku starp 2020. gada 1. septembri un 2021. gada 30. aprīli vai uz attiecīgi 1. un 2. punktā norādītajiem septiņu mēnešu laikposmiem, vai uz abiem. To iesniedz Komisijai vēlākais līdz 2021. gada 1. aprīlim.

4. Ja, saņēmusi pieprasījumu, kas iesniegts saskaņā ar 3. punktu, Komisija konstatē, ka minētajā punktā noteiktās prasības ir izpildītas, tā pieņem lēmumu, ar ko attiecīgajai dalībvalstij atļauj piemērot attiecīgi 1. un 2. punktā norādīto laikposmu pagarinājumu, kā pamatots katrā atsevišķā gadījumā. Pagarinājumu ierobežo, lai atspoguļotu laikposmu, kurā Savienības iekšzemes kuģošanas apliecību vai 2. punktā minēto dokumentu atjaunošana joprojām varētu nebūt praktiski iespējama, un pagarinājums jebkurā gadījumā nepārsniedz sešus mēnešus.

Komisija minēto lēmumu publicē *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

5. Ja dalībvalsts nav saskārusies un, iespējams, nesaskarsies ar grūtībām, kuru dēļ Savienības iekšzemes kuģošanas apliecību vai 2. punktā minēto dokumentu atjaunošana Covid-19 uzliesmojuma izraisīto ārkārtējo apstākļu dēļ laikā starp 2020. gada 1. septembri un 2021. gada 30. aprīli nav praktiski iespējama, vai ja tā ir veikusi atbilstīgus valsts pasākumus, lai mazinātu šādas grūtības, minētā dalībvalsts var nolemt nepiemērot 1. un 2. punktu. Dalībvalsts informē Komisiju par savu lēmumu pirms **[šīs regulas spēkā stāšanās diena + 5**

darbdienas]. Komisija informē par to pārējās dalībvalstis un publicē paziņojumu *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.*

Dalībvalsts, kas ir nolēmusi nepiemērot 1. un 2. punktu, kā noteikts šā punkta pirmajā daļā, nekavē neviena tāda ekonomikas dalībnieka vai indivīda pārrobežu aktivitātes, kurš ir izmantojis 1. un 2. punktā izklāstītās atkāpes, kas piemērojamas citā dalībvalstī.

16. pants

Regulā (EK) Nr. 725/2004 paredzēto termiņu pagarināšana

1. Neatkarīgi no Regulas (EK) Nr. 725/2004 3. panta 6. punkta ostas iekārtu drošības novērtējumu periodiskās pārskatīšanas veikšanas termiņus, kas saskaņā ar minēto noteikumu citādi būtu beigušies vai citādi beigtos starp 2020. gada 1. septembri un 2021. gada 30. aprīli, uzskata par pagarinātiem vai bijušiem pagarinātiem līdz 2021. gada 30. jūnijam.

2. Neatkarīgi no Regulas (EK) Nr. 725/2004 III pielikuma B daļas 13.7. un 18.6. iedaļas 18 mēnešu termiņus dažādu veidu mācību veikšanai, kuri saskaņā ar minētajiem noteikumiem citādi būtu beigušies vai citādi beigtos laikā starp 2020. gada 1. septembri un 2021. gada 30. aprīli, katrā atsevišķā gadījumā uzskata par pagarinātiem vai bijušiem pagarinātiem par sešiem mēnešiem, bet jebkurā gadījumā ne pēc 2021. gada 30. jūnija.

3. Ja dalībvalsts uzskata, ka sakarā ar tās veiktajiem pasākumiem, kas paredzēti, lai novērstu vai ierobežotu Covid-19 izplatīšanos, ostas iekārtu drošības novērtējumu veikšana vai Regulas (EK) Nr. 725/2004 III pielikuma B daļas 13.7. un 18.6. iedaļā minēto dažādu veidu mācību veikšana joprojām varētu nebūt praktiski iespējama pēc 2021. gada 30. aprīļa, tā var iesniegt pamatotu pieprasījumu saņemt atļauju attiecīgi piemērot 1. un 2. punktā norādīto laikposmu un termiņu pagarinājumu. Minētais pieprasījums var attiekties uz laiku starp 2020. gada 1. septembri un 2021. gada 30. aprīli, termiņiem vai uz attiecīgi 1. un 2. punktā norādīto sešu mēnešu laikposmu, vai uz jebkuru to kombināciju. To iesniedz Komisijai vēlākais līdz 2021. gada 1. aprīlim.

4. Ja, saņēmusi pieprasījumu, kas iesniegts saskaņā ar 3. punktu, Komisija konstatē, ka minētajā punktā noteiktās prasības ir izpildītas, tā pieņem lēmumu, ar ko attiecīgajai dalībvalstij atļauj piemērot attiecīgi 1. un 2. punktā norādīto laikposmu un termiņu pagarinājumu, kā pamatots katrā atsevišķā gadījumā. Pagarinājumu ierobežo, lai atspoguļotu laikposmu, kurā ostas iekārtu drošības novērtējumu vai dažādu veidu mācību veikšana joprojām varētu nebūt praktiski iespējama, un pagarinājums jebkurā gadījumā nepārsniedz sešus mēnešus.

Komisija minēto lēmumu publicē *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.*

5. Ja dalībvalsts nav saskārusies un, iespējams, nesaskarsies ar grūtībām, kuru dēļ ostas iekārtu drošības novērtējumu veikšana vai Regulas (EK) Nr. 725/2004 III pielikuma B daļas 13.7. un 18.6. iedaļā minēto dažādu veidu mācību veikšana Covid-19 uzliesmojuma izraisīto ārkārtējo apstākļu dēļ laikā starp 2020. gada 1. septembri un 2021. gada 30. aprīli nav praktiski iespējama, vai ja tā veikusi atbilstīgus valsts pasākumus, lai mazinātu šādas grūtības, minētā dalībvalsts var nolemt nepiemērot 1. un 2. punktu. Dalībvalsts informē Komisiju par savu lēmumu pirms **[šīs regulas spēkā stāšanās diena + 5 darbdienas].** Komisija informē par to pārējās dalībvalstis un publicē paziņojumu *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.*

17. pants

Direktīvā 2005/65/EK paredzēto termiņu pagarināšana

1. Neatkarīgi no Direktīvas 2005/65/EK 10. panta ostas aizsardzības novērtējumu un ostas aizsardzības plānu pārskatīšanas veikšanas termiņus, kas saskaņā ar minēto pantu citādi būtu beigušies vai citādi beigtos laikā starp 2020. gada 1. septembri un 2021. gada 30. aprīli, katrā atsevišķā gadījumā uzskata par pagarinātiem vai bijušiem pagarinātiem par sešiem mēnešiem, bet jebkurā gadījumā ne pēc 2021. gada 30. jūnija.

2. Neatkarīgi no Direktīvas 2005/65/EK 7. panta 7. punkta un III pielikuma 18 mēnešu termiņus mācību veikšanai, kuri saskaņā ar minēto pielikumu citādi būtu beigušies vai citādi beigtos laikā starp 2020. gada 1. septembri un 2021. gada 30. aprīli, katrā atsevišķā gadījumā uzskata par pagarinātiem vai bijušiem pagarinātiem par sešiem mēnešiem, bet jebkurā gadījumā ne pēc 2021. gada 30. jūnija.

3. Ja dalībvalsts uzskata, ka sakarā ar tās veiktajiem pasākumiem, kas paredzēti, lai novērstu vai ierobežotu Covid-19 izplatīšanos, ostas aizsardzības novērtējumu vai ostas aizsardzības plānu pārskatīšanas veikšana vai mācību veikšana joprojām varētu nebūt praktiski iespējama pēc 2021. gada 30. aprīļa, tā var iesniegt pamatotu pieprasījumu saņemt atļauju attiecīgi piemērot 1. un 2. punktā norādīto laikposmu un termiņu pagarinājumu. Minētais pieprasījums var attiekties uz laiku starp 2020. gada 1. septembri un 2021. gada 30. aprīli, termiņiem vai uz attiecīgi 1. un 2. punktā norādītajiem sešu mēnešu laikposmiem, vai uz jebkuru to kombināciju. To iesniedz Komisijai vēlākais līdz 2021. gada 1. aprīlim.

4. Ja, saņēmusi pieprasījumu, kas iesniegts saskaņā ar 3. punktu, Komisija konstatē, ka minētajā punktā noteiktās prasības ir izpildītas, tā pieņem lēmumu, ar ko attiecīgajai dalībvalstij atļauj piemērot attiecīgi 1. un 2. punktā norādīto laikposmu un termiņu pagarinājumu, kā pamatots katrā atsevišķā gadījumā. Pagarinājumu ierobežo, lai atspoguļotu laikposmu, kurā ostas aizsardzības novērtējumu vai ostas aizsardzības plānu pārskatīšana vai mācību veikšana joprojām varētu nebūt praktiski iespējama, un pagarinājums jebkurā gadījumā nepārsniedz sešus mēnešus.

Komisija minēto lēmumu publicē *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

5. Ja dalībvalsts nav saskārusies un, iespējams, nesaskarsies ar grūtībām, kuru dēļ ostas aizsardzības novērtējumu vai ostas aizsardzības plānu pārskatīšanas veikšana vai mācību veikšana Covid-19 uzliesmojuma izraisīto ārkārtējo apstākļu dēļ laikā starp 2020. gada 1. septembri un 2021. gada 30. aprīli nav praktiski iespējama, vai ja tā ir veikusi atbilstīgus valsts pasākumus, lai mazinātu šādas grūtības, minētā dalībvalsts var nolemt nepiemērot 1. un 2. punktu. Dalībvalsts informē Komisiju par savu lēmumu pirms **[šīs regulas spēkā stāšanās diena + 5 darbdienas].** Komisija informē par to pārējās dalībvalstis un publicē paziņojumu *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.*

18. pants

Lēmumi, kas pieņemti saskaņā ar Regulu (ES) 2020/698

Šī regula neskar dalībvalstu tiesības saskaņā ar Komisijas lēmumiem, kas pieņemti saskaņā ar Regulas (ES) 2020/698 2. panta 6. punktu, 3. panta 3. punktu, 4. panta 5. punktu, 11. panta 4. punktu, 16. panta 6. punktu un 17. panta 5. punktu, ciktāl minētie lēmumi attiecībā uz priekšmetu un attiecīgajiem laikposmiem reglamentē tos pašus gadījumus, ko šī regula, un paredz pagarinājumus, kas pārsniedz šajā regulā paredzētos.

Ja minētie lēmumi attiecībā uz priekšmetu un attiecīgajiem laikposmiem reglamentē tos pašus gadījumus, uz kuriem attiecas šī regula, un neparedz pagarinājumus, kas pārsniegtu šajā regulā paredzētos, piemēro šo regulu.

19. pants

Stāšanās spēkā

Šī regula stājas spēkā nākamajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

To piemēro no **[XX no šīs regulas spēkā stāšanās dienas + 8 darbdienas]**.

Tomēr 2. panta 6. punktu, 3. panta 4. punktu, 4. panta 6. punktu, 5. panta 5. punktu, 7. panta 5. punktu, 8. panta 5. punktu, 9. panta 5. punktu, 10. panta 5. punktu, 11. panta 5. punktu, 12. panta 6. punktu, 14. panta 4. punktu, 15. panta 5. punktu, 16. panta 5. punktu un 17. panta 5. punktu piemēro no **[XX – šīs regulas spēkā stāšanās diena]**.

Šā panta pirmā, otrā un trešā daļa neskar atpakaļejošo spēku, kas paredzēts 2.–18. pantā.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē,

Eiropas Parlamenta vārdā – priekšsēdētājs	*Padomes vārdā – priekšsēdētājs*